

देवी माहात्म्यम् वा दुर्गासप्तशती

{ देवी माहात्म्यम् वा दुर्गासप्तशती }

॥ देवी माहात्म्यम् ॥

॥ श्री ॥

॥ श्रीचण्डिकाध्यानम् ॥

ॐ बन्धूककुसुमाभासां पञ्चमुखाधिवासिनीम् ॥

स्फुरन्मन्दकलारत्नमुकुटां मुखासिनीम् ॥

त्रिनेत्रां रक्तवसनां पीनोज्ज्वलघटस्तनीम् ॥

पुस्तकं चाक्षमालां च वरं चाभयकं कृतात् ॥

दधतीं संस्मरेन्नित्यमुत्तरात्रायमानिताम् ॥

अथवा

या चण्डी मधुकैटभाद्वैत्यदलनी या माहिषोन्मूलिनी

या धूम्रेक्षणचण्डमुखासिनी या रक्तबीजशनी ॥

शक्तिः शुभनिशुभद्वैत्यदलनी या सिद्धिदात्री परा

सा देवी नवकोटिमूर्तिसहिता मां पातु विश्वेश्वरी ॥

॥ अथ अर्गलास्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्रीअर्गलास्तोत्रमन्त्रस्य विष्णुरूपिः,

अनुष्टुप् छन्दः, श्रीमहालक्ष्मीर्द्वैता,

श्रीवृषभप्रोक्तये सप्तशतिपाठाङ्गत्वेन ऋषे विनियोगः ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

ॐ नम त्वं देवि चामुण्डे नम भूतापहारिणि ॥
नम सर्वगते देवि कालरात्रि नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥

नमन्ती मङ्गला काली भद्रकाली कपालिनी ॥
दुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥

मधुकैटभविध्वंसि विधातृवरदे नमः ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ३ ॥

महिषासुरनिर्नाशि भक्तानां सुभदे नमः ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ४ ॥

धूमनेत्रवधे देवि धर्मकामार्थदायिनि ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ५ ॥

रक्तबीजवधे देवि चण्डमुण्डविनाशिनि ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ६ ॥

निशुम्भशुम्भनिर्नाशि त्रैलोक्यशुभदे नमः ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ७ ॥

वन्दिताडिघ्नयुगे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि ॥
इपं देहि नमं देहि यशो देहि द्विषो नहि ॥ ८ ॥

अचिन्त्यरूपचरिते सर्वशत्रुविनाशिनि ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ८ ॥

नतेभ्यः सर्वदा भक्त्या चापर्णो दुरितापहे ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १० ॥

स्तुवद्भ्यो भक्तिपूर्व त्वां चण्डिके व्याधिनाशिनि ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ११ ॥

चण्डिके सततं युद्धे जयन्ति पापनाशिनि ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १२ ॥

देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि देवि परं सुभम् ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १३ ॥

विधेहि देवि कल्याणं विधेहि विपुलां श्रियम् ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १४ ॥

विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि भलमुच्यतेः ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १५ ॥

सुरासुरशिरोरत्ननिघृष्टचरणोऽम्बिके ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १६ ॥

विद्यावन्तं यशस्वन्तं लक्ष्मीवन्तञ्च मां कुरु ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ १७ ॥

देवि प्रयण्डदोर्दण्डैत्यर्पनिषूदिनि ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ १८ ॥

प्रयण्डैत्यर्पघ्ने यण्डिके प्रणताय मे ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ १९ ॥

अतुर्भुवे अतुर्वक्त्रसंस्तुते परमेश्वरि ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २० ॥

कृष्णेन संस्तुते देवि शश्वहकत्या सद्गम्बिके ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २१ ॥

हिमाचलसुतानाथसंस्तुते परमेश्वरि ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २२ ॥

ठन्द्राणीपतिसद्भावपूजिते परमेश्वरि ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २३ ॥

देवि भक्तजनोद्दामदत्तानन्दोदयेऽम्बिके ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २४ ॥

भार्या मनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीम् ॥

इपं देहि ञयं देहि यशो देहि द्विषो ञहि ॥ २५ ॥

तारिणि दुर्गसंसारसागरस्यायलोद्धवे ॥
इपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २६ ॥

धं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठन्नरः ॥
सप्तशतीं समाराध्य वरमाप्नोति दुर्लभम् ॥ २७ ॥

॥ धति श्रीमार्कण्डेयपुराणे अर्गलास्तोत्रं समाप्तम् ॥

॥ अथ कीलकस्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्रीकीलकमन्त्रस्य शिवऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः,
श्रीमहासरस्वती देवता, श्रीजगद्धम्भाप्रीत्यर्थ
सप्तशतीपाठाङ्गत्वेन जपे विनियोगः ॥
ॐ नमश्चाण्डिकायै ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
ॐ विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्ययक्षुषे ॥
श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥

सर्वमेतद्विजानीयान्मन्त्राणामपि कीलकम् ॥
सोऽपि क्षेममवाप्नोति सततं जप्यतत्परः ॥ २ ॥

सिद्ध्यन्त्युत्थाटनादीनि कर्माणि सकलान्यपि ॥
अतेन स्तुवतां देवीं स्तोत्रवृन्देन भक्तितः ॥ ३ ॥

न मन्त्रो नौषधं तस्य न किञ्चिदपि विद्यते ॥
विना जप्येन सिद्ध्येत्तु सर्वमुत्थाटनादिकम् ॥ ४ ॥

समग्राण्यपि सेत्स्यन्ति लोकशङ्कामिमां हरः ॥
कृत्वा निमन्त्रयामास सर्वमेवमिदं शुभम् ॥ ५ ॥

स्तोत्रं वै यद्विडकायास्तु तस्य गुह्यं यकार सः ॥
समाप्नोति स पुण्येन तां यथावन्निमन्त्रणाम् ॥ ६ ॥

सोऽपि क्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥
कृष्णायां वा चतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥

दधति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ॥
धत्तं श्रेण क्रीलेन मल्लदेवेन क्रीलितम् ॥ ८ ॥

यो निष्क्रीलां विधायैनां यदडीं जपति नित्यशः ॥
स सिद्धः स गणः सोऽथ गन्धर्वो जायते ध्रुवम् ॥ ९ ॥

न चैवापाटवं तस्य भयं क्वापि न जायते ॥
नापमृत्युवशं याति मृते च मोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥

ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ॥
ततो ज्ञात्वैव सम्पूर्णाभिदं प्रारभ्यते बुधैः ॥ ११ ॥

सौभाग्यादि च यत्किञ्चिद् दृश्यते ललनाजने ॥
तत्सर्वं तत्प्रसादेन तेन जप्यमिदं शुभम् ॥ १२ ॥

शनैस्तु जप्यमानेऽस्मिन् स्तोत्रे सम्पत्तिरुच्यतेः ॥

भवत्येव समग्रापि ततः प्रारभ्यमेव तत् ॥ १३ ॥

अैश्वर्यं तत्प्रसादेन सौभाग्यारोग्यमेव च ॥
शत्रुहानिः परो मोक्षः स्तूयते सा न किं जनैः ॥ १४ ॥

यश्चिडं हृदयेनापि यः स्मरेत् सततं नरः ॥
हृद्यं कामवाप्नोति हृदि देवी सदा वसेत् ॥ १५ ॥

अग्रतोऽमुं महादेवकृतं कीलकवारणम् ॥
निष्कीलय्य तथा कृत्वा पठितव्यं समाहितैः ॥ १६ ॥

॥ इति श्रीभगवत्याः कीलकस्तोत्रं समाप्तम् ॥

॥ अथ देवी कवचम् ॥

अस्य श्रीचाण्डीकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः , अनुष्टुप् छन्दः ,
यामुण्डा देवता , अङ्गन्यासोक्तमातरो बीजम् ,
द्विबन्धदेवतास्तत्वम् , श्रीजगद्धामाप्रित्यर्थे जपे विनियोगः ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

ॐ यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥
यन्न कस्यचिद्विद्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥

ब्रह्मोवाच ॥

अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ॥
देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ॥
तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

पञ्चमं स्कन्धातेति षष्ठं कात्यायनी तथा ॥
सप्तमं कालरात्रिश्च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥

नवमं सिद्धिदात्री च नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥
उत्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥

अग्निना दह्यमानास्तु शत्रुमध्यगता रणे ॥
विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः ॥ ६ ॥

न तेषां ज्ञायते किञ्चिद्दशुभं रणसङ्घटे ॥
आपदं न च पश्यन्ति शोकदुःखभयङ्करीम् ॥ ७ ॥

यैस्तु भक्त्या स्मृता नित्यं तेषां वृद्धिः प्रजायते ॥
ये त्वां स्मरन्ति देवेशि रक्षसि तावन्न संशयः ॥ ८ ॥

प्रेतसंस्था तु यामुण्डा वाराही महिषासना ॥
अैन्द्री गजसमाङ्गा वैष्णवी गरुडासना ॥ ९ ॥

नारसिंही महावीर्या शिवदूती महाभला ॥
माहेश्वरी वृषाङ्गा कौमारी शिभिवाहना ॥ १० ॥

लक्ष्मीः पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥

श्वेतऋषधरा देवी ईश्वरी वृषवाहना ॥ ११ ॥

ब्राह्मी हंससमाश्रिता सर्वाभरणभूषिता ॥
ईत्येता मातरः सर्वाः सर्वयोगसमन्विताः ॥ १२ ॥

नानाभरणशोभाढ्या नानारत्नोपशोभिताः ॥
श्रैष्ठैश्च मौक्तिकैः सर्वा दिव्यहारप्रलम्बिभिः ॥ १३ ॥

ईन्द्रनीलैर्महानीलैः पद्मरागैः सुशोभनैः ॥
दृश्यन्ते रथमाश्रिता देव्यः क्रोधसमाकुलाः ॥ १४ ॥

शङ्खं चक्रं गदां शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥
भेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ॥ १५ ॥

कुन्तायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गमायुधमुत्तमम् ॥
द्वैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ॥ १६ ॥

धारयन्त्यायुधानीत्यं देवानां च हिताय वै ॥
नमस्तेऽस्तु महाशैत्रे महाघोरपराक्रमे ॥ १७ ॥

महाभले महात्साहे महाभयविनाशिनि ॥
त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्धिनि ॥ १८ ॥

प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री आग्नेय्यामग्निदेवता ॥
दक्षिणोऽवतु वाराही नैऋत्यां अङ्गधारिणी ॥ १९ ॥

प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद्वायव्यां मृगवाहिनी ॥
उदीच्यां पातु कौबेरी षशाभ्यां शूलधारिणी ॥ २० ॥

उर्ध्वं ब्रह्मणी मे रक्षेद्दधस्ताद्वैष्णवी तथा ॥
अवं दश दिशो रक्षेद्यामुण्डा शववाहना ॥ २१ ॥

जया मामग्रतः पातु विजया पातु पृष्ठतः ॥
अजिता वामपार्श्वं तु दक्षिणे यापराजिता ॥ २२ ॥

शिभां मे घोतिनी रक्षेद्दुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥
मालाधरी ललाटे च भ्रुवौ रक्षेद्दशरिचिनी ॥ २३ ॥

नेत्रयोश्चित्रनेत्रा च यमघण्टा तु पार्श्वके ॥
त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन भ्रुवोर्मध्ये च चण्डिका ॥ २४ ॥

शङ्खिनी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥
कपोलौ कालिका रक्षेत् कर्णमूले तु शङ्करी ॥ २५ ॥

नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्ठे च चर्यिका ॥
अधरे चामृताबाला विह्वयां च सरस्वती ॥ २६ ॥

दन्तान् रक्षतु कौमारी कण्ठदेशे तु चण्डिका ॥
घण्टिकां चित्रघण्टा च महामाया च तालुके ॥ २७ ॥

कामाक्षी चिबुकं रक्षेद्वाचं मे सर्वमङ्गला ॥

श्रीवायां तद्रकाली य पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥ २८ ॥

नीलग्रीवा बहिः कण्ठे नलिकां नलकूर्मरी ॥

स्कन्धयोः अङ्गिणी रक्षेद् बाहू मे वज्रधारिणी ॥ २९ ॥

हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेद्भ्रिजा याङ्गुलीषु य ॥

नभाञ्छूलेश्वरी रक्षेत् कुक्षौ रक्षेन्नरेश्वरी ॥ ३० ॥

स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनःशोकविनाशिनी ॥

हृदये ललिता देवी उदरे शूलधारिणी ॥ ३१ ॥

नाभौ य कामिनी रक्षेद् गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ॥

मेढ्रं रक्षतु दुर्गन्धा पायुं मे गुह्यवाहिनी ॥ ३२ ॥

कट्यां भगवती रक्षेद्भ्रु मे मेघवाहना ॥

वक्षे महाबला रक्षेत् जनू माधवनायिका ॥ ३३ ॥

गुल्फयोर्नारसिंही य पादपृष्ठे तु कौशिकी ॥

पादाङ्गुलीः श्रीधरी य तलं पातालवासिनी ॥ ३४ ॥

नभान् दंष्ट्रकराली य केशाश्चैवोर्ध्वकेशिनी ॥

रोमकूपेषु कौमारी त्वयं योगीश्वरी तथा ॥ ३५ ॥

रक्तमङ्गावसामांसान्यस्थिमेढांसि पार्वती ॥

अन्त्राणि कालरात्रिश्च पित्तं य मुकुटेश्वरी ॥ ३६ ॥

पद्मावती पद्मकोशे कङ्के यूडामङ्गिस्तथा ॥
ज्वालामुभी नभज्वालामभेधा सर्वसन्धिषु ॥ ३७ ॥

शुङ्गं ब्रह्माणी मे रक्षेच्छयां छत्रेश्वरी तथा ॥
अहङ्कारं मनो बुद्धिं रक्षन्मे धर्मधारिणी ॥ ३८ ॥

प्राणापानौ तथा व्यानमुद्गनं च समानकम् ॥
वज्रहस्ता य मे रक्षेत् प्राणान् कल्याणशोभना ॥ ३९ ॥

रसे रूपा य गन्धे च शब्दे स्पर्शे च योगिनी ॥
सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेन्नारायणी सदा ॥ ४० ॥

आयू रक्षतु वाराही धर्म रक्षतु पार्वती ॥
यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च सदा रक्षतु वैष्णवी ॥ ४१ ॥

गोत्रमिन्द्राणी मे रक्षेत् पशून् रक्षेय्य चण्डिका ॥
पुत्रान् रक्षेन्महालक्ष्मीर्भार्या रक्षतु भैरवी ॥ ४२ ॥

धनेश्वरी धनं रक्षेत् कौमारी कन्यकां तथा ॥
पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्ग क्षेमङ्करी तथा ॥ ४३ ॥

राजद्वारे महालक्ष्मीर्विजया सतत स्थिता ॥
रक्षाहीनं तु यत् स्थानं वर्जितं क्वयेन तु ॥ ४४ ॥

तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयन्ती पापनाशिनी ॥

सर्वरक्षाकरं पुण्यं क्वचं सर्वद्व जपेत् ॥ ४५ ॥

ॐ रहस्यं विप्रर्षे भक्त्या तव मयोदितम् ॥

पादमेकं न गच्छेत् तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ ४६ ॥

क्वचेनावृतो नित्यं यत्र यत्रैव गच्छति ॥
तत्र तत्रार्थलाभश्च विजयः सार्वकालिकः ॥ ४७ ॥

यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥
परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ॥ ४८ ॥

निर्भयो जायते मर्त्यः सऽग्रामेष्वपराजितः ॥
त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः क्वचेनावृतः पुमान् ॥ ४९ ॥

ॐ तु देव्याः क्वचं देवानामपि दुर्लभम् ॥
यः पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ ५० ॥

दैवीकला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये चापराजितः ॥
शुभेर्द्धशतं साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ५१ ॥

नश्यन्ति व्याधयः सर्वे लूताविस्फोटकाद्यः ॥
स्थावरं वृक्षं चैव कृत्रिमं चैव यद्विषम् ॥ ५२ ॥

अभियाराणि सर्वाणि मन्त्रयन्त्राणि भूतले ॥

भूयराः भेयराश्चैव कुलजाश्चौपदेशिकाः ॥ ५३ ॥

सहजा कुलजा माला डाकिनी शाकिनी तथा ॥
अन्तरिक्षयरा घोरा डाकिन्यश्च महारवाः ॥ ५४ ॥

ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगन्धर्वराक्षसाः ॥
ब्रह्मराक्षसवेतालाः कूष्माण्डा भैरवाद्यः ॥ ५५ ॥

नश्यन्ति दर्शनात्तस्य क्वयेनावृतो हि यः ॥
मानोन्नतिर्भवेद्वाङ्गस्तेजोवृद्धिः परा भवेत् ॥ ५६ ॥

यशोवृद्धिर्भवेत् पुंसां कीर्तिवृद्धिश्च जायते ॥
तस्मात् जपेत् सद्यः भक्तः क्वयं कामदं मुने ॥ ५७ ॥

जपेत् सप्तशतीं यादृशीं कृत्वा तु क्वयं पुरा ॥
निर्विघ्नेन भवेत् सिद्धिश्चादृशीजपसमुद्भवा ॥ ५८ ॥

यावद्धूमण्डलं धत्ते सशैलवनकाननम् ॥
तावत्तिष्ठति मेढिन्यां सन्ततिः पुत्रपौत्रिकी ॥ ५९ ॥

देहान्ते परमं स्थानं सुरैरपि सुदुर्लभम् ॥
प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महाभायाप्रसादतः ॥ ६० ॥

तत्र गच्छति गत्वासौ पुनश्चागमनं नहि ॥
लभते परमं स्थानं शिवेन समतां व्रजेत् ॥ ६१ ॥

॥ ॐ श्रीमार्कण्डेयपुराणे हरिहरब्रह्मविरचितं

देवीकवचं समाप्तम् ॥

॥ देवी माहात्म्यम् ॥

%

॥ श्रीदुर्गायै नमः ॥

॥ अथ श्रीदुर्गासप्तशती ॥

॥ प्रथमोऽध्यायः ॥

विनियोगः

अस्य श्री प्रथमचरित्रस्य ॥ ब्रह्मा ऋषिः ॥

महाकाली देवता ॥ गायत्री छन्दः ॥ नन्द शक्तिः ॥

स्तोत्रान्तिका बीजम् ॥ अग्निस्तत्त्वम् ॥

ऋग्वेदः स्वऋषम् ॥ श्रीमहाकालीप्रीत्यर्थं

प्रथमचरित्रेण

विनियोगः ॥

॥ ध्यानम् ॥

ॐ ऋगं चक्रगङ्गेषुयापपरिधाञ्छूलं त्रिशुण्डीं शिरः

शङ्खं सन्धधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वाङ्गभूषावृताम् ॥

नीलाशमधुतिमास्यपाददशकां सेवे महाकालिकां

यामस्तौत्स्वपिते हरौ कमलजो हन्तुं मधुं कौटभम् ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

ॐ अं मार्कण्डेय उवाच ॥ १ ॥

सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेऽष्टमः ॥

निशामय तद्गुत्पत्तिं विस्तराद्भक्तो मम ॥ २ ॥

महामायानुभावेन यथा मन्वन्तराधिपः ॥

स भूव महाभागः सावर्णिस्तनयो रवेः ॥ ३ ॥

स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्व चैत्रवंशसमुद्भवः ॥

सुरथो नाम राजभूत्समस्ते क्षितिमण्डले ॥ ४ ॥

तस्य पालयतः सम्यक् प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ॥

भूवुः शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥ ५ ॥

तस्य तैरभवद् युद्धमतिप्रबलदण्डिनः ॥

न्यूनैरपि स तैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जितः ॥ ६ ॥

ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिपोऽभवत् ॥

आकान्तः स महाभागस्तैस्तदा प्रबलारिभिः ॥ ७ ॥

अमात्यैर्बलिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्य दुरात्मभिः ॥

कोशो बलं थापहतं तत्रापि स्वपुरे ततः ॥ ८ ॥

ततो मृगयाव्याजेन हतस्वाम्यः स भूपतिः ॥

अेकाकी ह्यमारुह्य जगाम गहनं वनम् ॥ ९ ॥

स तत्राश्रममद्राक्षीद्विद्वज्वर्यस्य मेधसः ॥

प्रशान्तश्चापद्यकीर्णं मुनिशिष्योपशोभितम् ॥ १० ॥

तस्थौ कञ्चित्स कालं य मुनिना तेन सत्कृतः ॥

एतश्चेतश्च विचरंस्तस्मिन् मुनिवराश्रमे ॥ ११ ॥

सोऽयिन्तयत्तद्य तत्र ममत्वाकृष्टमानसः ॥

मत्पूर्वैः पालितं पूर्वं मया लीनं पुरं हि तत् ॥ १२ ॥

मद्भृत्यैस्तैरसद्वृत्तैर्धर्मतः पाल्यते न वा ॥

न ज्ञाने स प्रधानो मे शूरो हस्ती सद्यमदः ॥ १३ ॥

मम वैरिवशं यातः कान् भोगानुपलप्स्यते ॥

ये ममानुगता नित्यं प्रसादधनभोजनैः ॥ १४ ॥

अनुवृत्तिं ध्रुवं तेऽद्य कुर्वन्त्यन्यमहीभृताम् ॥

असम्यग्व्ययशीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं व्ययम् ॥ १५ ॥

संचितः सोऽतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति ॥

अेतथ्यान्यस्य सततं चिन्तयामास पार्थिवः ॥ १६ ॥

तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं दृष्ट्वा सः ॥

स पृष्टस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेऽत्र कः ॥ १७ ॥

सशोक एव कस्मात्त्वं दुर्मना एव लक्ष्यसे ॥

ईत्याकार्य वयस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥ १८ ॥

प्रत्युवाच स तं वैश्यः प्रश्रयावनतो नृपम् ॥ १९ ॥

वैश्य उवाच ॥ २० ॥

समाधिर्नाम वैश्योऽहमुत्पन्नो धनिनां कुले ॥ २१ ॥

पुत्रदरैर्निरस्तश्च धनलोभादसाधुभिः ॥

विहीनश्च धनैर्दरैः पुत्रैरादाय मे धनम् ॥ २२ ॥

वनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चाप्तबन्धुभिः ॥

सोऽहं न वेद्मि पुत्राणां कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ २३ ॥

प्रवृत्तिं स्वजनानां य दाराणां यात्र संस्थितः ॥

किं नु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किं नु साम्प्रतम् ॥ २४ ॥

कथं ते किं नु सद्गता दुर्वृताः किं नु मे सुताः ॥ २५ ॥

राजोवाच ॥ २६ ॥

यैर्निरस्तो भवोऽल्लुब्धैः पुत्रदाराद्विभिर्धनैः ॥ २७ ॥

तेषु किं भवतः श्रेष्ठमनुबध्नाति मानसम् ॥ २८ ॥

वैश्य उवाच ॥ २८ ॥

अवमेतद्यथा प्राह भवानस्मद्गतं वचः ॥ ३० ॥

किं करोमि न भव्नाति मम निष्ठुरतां मनः ॥

यैः संत्यज्य पितृस्रेहं धनलुब्धैर्निराकृतः ॥ ३१ ॥

पतिस्वजनहर्दयं हर्दितेष्वेव मे मनः ॥

किमेतन्नाभिजानामि जानन्नपि महामते ॥ ३२ ॥

यत्प्रेमप्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बन्धुषु ॥

तेषां कृते मे निःश्वासो द्वैर्मनस्यं च जायते ॥ ३३ ॥

करोमि किं यन्न मनस्तेष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् ॥ ३४ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ ३५ ॥

ततस्तौ सहितौ विप्र तं मुनिं समुपस्थितौ ॥ ३६ ॥

समाधिर्नाम वैश्योऽसौ स च पार्थिवसत्तमः ॥

कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथार्हं तेन संविष्टम् ॥ ३७ ॥

उपविष्टौ कथाः काश्चिच्चकतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ ३८ ॥

राजोवाच ॥ ३९ ॥

भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ ४० ॥

दुःभाय यन्मे मनसः स्वयित्तायत्ततां विना ॥
ममत्वं गतराज्यस्य राज्याङ्गेष्वभिलेष्वपि ॥ ४१ ॥

जानतोऽपि यथाज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ॥
अयं च निकृतः पुत्रैर्दिरैर्भृत्यैस्तथोञ्जितः ॥ ४२ ॥

स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हार्दी तथाप्यति ॥
अवमेष तथाहं च द्वावप्यत्यन्तदुःभितौ ॥ ४३ ॥

दृष्टदोषेऽपि विषये ममत्वाकृष्टमानसौ ॥
तत्किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥ ४४ ॥

ममास्य च भवत्येषा विवेकान्धस्य मूढता ॥ ४५ ॥

ऋषिरवाच ॥ ४६ ॥

ज्ञानमस्ति समस्तस्य जन्तोर्विषयगोचरे ॥ ४७ ॥

विषयाश्च महाभाग यान्ति यैवं पृथक्पृथक् ॥
दिवान्धाः प्राणिनः केचिद्रात्रावन्धास्तथापरे ॥ ४८ ॥

केचिद्विवा तथा रात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥
ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किं तु ते न हि केवलम् ॥ ४९ ॥

यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षिमृगाद्यः ॥
ज्ञानं य तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणाम् ॥ ५० ॥

मनुष्याणां य यत्तेषां तुल्यमन्यतथोभयोः ॥
ज्ञानेऽपि सति पश्यैतान् पतङ्गाञ्छावयञ्चुषु ॥ ५१ ॥

कणमोक्षादृतान् मोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा ॥
मानुषा मनुष्याद्य साभिलाषाः सुतान् प्रति ॥ ५२ ॥

लोभात् प्रत्युपकाराय नन्वेतान् किं न पश्यसि ॥
तथापि ममतावर्ते मोहगर्ते निपातिताः ॥ ५३ ॥

महामायाप्रभावेण संसारस्थितिकारिणा ॥
तन्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्रा जगत्पतेः ॥ ५४ ॥

महामाया हरेश्चैषा तथा सम्मोहते जगत्
ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ॥ ५५ ॥

अलाघकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥
तथा विसृज्यते विश्वं जगद्देतय्यराचरम् ॥ ५६ ॥

सैषा प्रसन्ना वरदा नृणां भवति मुक्तये ॥
सा विद्या परमा मुक्तेर्हृतुभूता सनातनी ॥ ५७ ॥

संसारबन्धहेतुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ५८ ॥

राजोवाच ॥ ५८ ॥

भगवन् का हि सा देवी महामायेति यां भवान् ॥ ५० ॥

अवीति कथमुत्पन्ना सा कर्मास्याश्च किं द्विव ॥
यत्प्रभावा य सा देवी यत्स्वप्ना यद्ब्रह्मवा ॥ ५१ ॥

तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो ब्रह्मविद्मं वर ॥ ५२ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ५३ ॥

नित्यैव सा जगन्मूर्तिस्तया सर्वमिदं ततम् ॥ ५४ ॥

तथापि तत्समुत्पत्तिर्बहुधा श्रूयतां मम ॥
देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवति सा यद्य ॥ ५५ ॥

उत्पन्नेति तद्य लोके सा नित्याप्यभिधीयते ॥
योगनिद्रां यद्य विषण्णर्जगत्येकार्णवीकृते ॥ ५६ ॥

आस्तीर्य शेषमभवत् कल्पान्ते भगवान् प्रभुः ॥
तद्य द्वावसुरौ घोरौ विभ्यातौ मधुकैटभौ ॥ ५७ ॥

विषण्णकर्णमलोद्धृतौ हन्तुं ब्रह्माण्णमुद्यतौ ॥
स नात्मिकमले विषणोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ ५८ ॥

दृष्ट्वा तावसुरै योत्रौ प्रसुप्तं च जनार्दनम् ॥
तुष्टाव योगनिद्रां तामेकाग्रहृदयः स्थितः ॥ ६८ ॥

विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयाम् ॥
विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंसारकारिणीम् ॥ ७० ॥

निद्रां भगवतीं विषणोरतुलां तेजसः प्रभुः ॥ ७१ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ ७२ ॥

त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ॥ ७३ ॥

सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधा मात्रात्मिका स्थिता ॥
अर्धमात्रा स्थिता नित्या यानुच्यार्याविशेषतः ॥ ७४ ॥

त्वमेव संध्या सावित्री त्वं देवि जननी परा ॥
त्वयैतद्धार्यते विश्वं त्वयैतत् सृज्यते जगत् ॥ ७५ ॥

त्वयैतत् पाल्यते देवि त्वमत्स्यन्ते च सर्वम् ॥
विसृष्टौ सृष्टिज्ञा त्वं स्थितिज्ञा च पालने ॥ ७६ ॥

तथा संहतिज्ञान्ते जगतोऽस्य जगन्मये ॥
महाविद्या महामाया महाभेदा महास्मृतिः ॥ ७७ ॥

महामोहा च भवती महादेवी महेश्वरी ॥

प्रकृतिस्त्वं च सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी ॥ ७८ ॥

कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च धरुणा ॥

त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं हीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा ॥ ७९ ॥

लक्ष्मिपुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ॥

भङ्गिणी शूलिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा ॥ ८० ॥

शङ्खिनी चापिनी भाणभुशुण्डीपरिधायुधा ॥

सौम्या सौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुन्दरी ॥ ८१ ॥

परापराणां परमा त्वमेव परमेश्वरी ॥

यस्य किञ्चित्कवचिद्वस्तु सदसद्भाजिलात्मिके ॥ ८२ ॥

तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे मया ॥

यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्पात्यति यो जगत् ॥ ८३ ॥

सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतुमिहेश्वरः ॥

विषयुः शरीरग्रहणमहमीशान्नेव च ॥ ८४ ॥

कारितास्ते यतोऽतस्त्वां कः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥

सा त्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुद्यैर्वि संस्तुता ॥ ८५ ॥

मोहयैतौ दुराधर्षावसुरौ मधुकैटभौ ॥

प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतो लघु ॥ ८६ ॥

ओधश्च क्रियतामस्य हन्तुमेतौ महासुरौ ॥ ८७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ८८ ॥

अेवं स्तुता तद्य देवी तामसी तत्र वेधसा ॥ ८९ ॥

विषणोः प्रओधनार्थाय निहन्तुं मधुकैटभौ ॥
नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ ९० ॥

निर्गम्य दर्शने तस्थौ ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥
उत्तस्थौ च जगन्नाथस्तया मुक्तो जनार्दनः ॥ ९१ ॥

अेकार्णवेऽहिशयनात्ततः स दृशे च तौ ॥
मधुकैटभौ दुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥ ९२ ॥

ओधस्तेक्षणावतुं ब्रह्माणं जनितोद्यमौ ॥
समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयुधे भगवान् हरिः ॥ ९३ ॥

पञ्चवर्षसहस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ॥
तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामायाविमोहितौ ॥ ९४ ॥

उक्तवन्तौ वरोऽस्मत्तो प्रियतामिति केशवम् ॥ ९५ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ ९६ ॥

ભવેતામઘ મે તુષ્ઠૈ મમ વધ્યાવુભાવપિ ॥ ૯૭ ॥

કિમન્યેન વરેણાત્ર એતાવહિ વૃતં મયા ॥ ૯૮ ॥

ઋષિરુવાચ ॥ ૯૯ ॥

વઝિયતાભ્યામિતિ તદ્ધ સર્વમાપોમયં જગત્ ॥ ૧૦૦ ॥

વિલોક્ય તાભ્યાં ગદ્ધિતો ભગવાન્ કમલેક્ષણઃ ॥
આવાં જહિ ન યત્રોર્વી સલિલેન પરિપ્લુતા ॥ ૧૦૧ ॥

ઋષિરુવાચ ॥ ૧૦૨ ॥

તથેત્યુક્ત્વા ભગવતા શક્ષયકગદ્ધભૃતા ॥
કૃત્વા ચક્રેણ વૈ છિન્ને જઘને શિરસી તયોઃ ॥ ૧૦૩ ॥

એવમેષા સમુત્પન્ના બ્રહ્મણા સંસ્તુતા સ્વયમ્ ॥
પ્રભાવમસ્યા દેવ્યાસ્તુ ભૂયઃ શૃણુ વદ્મિ તે ॥ ૧૦૪ ॥

॥ ઐં ઐં ॥

॥ સ્વસ્તિ શ્રીમાર્કણ્ડેયપુરાણે સાવર્ણિકે મન્વન્તરે દેવીમાહાત્મ્યે

મધુકૈટભવધો નામ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥ ૧ ॥

॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥

विनियोगः

अस्य श्री मध्यमचरित्रस्य विष्वक्पुत्रिः ॥

श्रीमहालक्ष्मीर्देवता ॥

उषिष्णु छन्दः ॥ शाकम्भरी शक्तिः ॥ दुर्गा जीवम् ॥

वायुस्तत्त्वम् ॥

यजुर्वेदः स्वऋषम् ॥ श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं

मध्यमचरित्रजपे विनियोगः ॥

॥ ध्यानम् ॥

ॐ अक्षस्रक्पशू गदेषुकुलिशं पद्मं धनुः कुण्डिकां

दण्डं शक्तिमसिं च यर्म जलजं घण्टां सुराभाजनम् ॥

शूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभां

सेवे सैरिभमर्दिनीमिह महालक्ष्मीं सरोजस्थिताम् ॥

ॐ ह्रीं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णमब्धशतं पुरा ॥

महिषेऽसुराणामधिपे देवानां च पुरन्दरे ॥ २ ॥

तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यं पराजितम् ॥

जित्वा च सकलान् देवानिन्द्रोऽभून्महिषासुरः ॥ ३ ॥

ततः पराजिता देवाः पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥

पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजैः ॥ ४ ॥

यथावृतं तयोस्तद्वन्महिषासुरयेष्टितम् ॥
त्रिदशाः कथयामासुर्देवाभिभवविस्तरम् ॥ ५ ॥

सूर्येन्द्राग्न्यनिलेन्दूनां यमस्य वरुणस्य च ॥
अन्येषां याधिकारान्स स्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ६ ॥

स्वर्गाग्निराकृताः सर्वे तेन देवगणा भुवि ॥
विचरन्ति यथा मर्त्या महिषेण दुरात्मना ॥ ७ ॥

अेतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितम् ॥
शरणं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिन्त्यताम् ॥ ८ ॥

धत्तं निशम्य देवानां वयांसि मधुसूदनः ॥
यकार कोपं शम्भुश्च भ्रुकुटीकुटिलाननौ ॥ ९ ॥

ततोऽतिकोपपूर्णास्य यच्छिरो वदनात्ततः ॥
निश्चकाम महतेषो ब्रह्मणः शङ्करस्य च ॥ १० ॥

अन्येषां यैव देवानां शकादीनां शरीरतः ॥
निर्गतं सुमहतेष्वस्तथैक्यं समगच्छत ॥ ११ ॥

अतीव तेजसः कूटं ज्वलन्तमिव पर्वतम् ॥
दृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वालाव्याप्तदिगन्तरम् ॥ १२ ॥

अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरम् ॥

अेकस्थं तदभूञ्जारी व्याप्तलोकत्रयं त्विषा ॥ १३ ॥

यदभूच्छाम्भवं तेजस्तेनाजायत तन्मुभम् ॥
याम्येन यामवन् केशा आहवो विष्णुतेजसा ॥ १४ ॥

सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैन्द्रेण यामवत् ॥
वारुणेन च षड्भोजं नितम्भस्तेजसा भुवः ॥ १५ ॥

ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदङ्गुल्योऽर्कस्तेजसा ॥
वसूनां च कराङ्गुल्यः कौबरेण च नासिका ॥ १६ ॥

तस्यास्तु दन्ताः सम्भूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥
नयनत्रितयं षड्भोजं तथा पावकस्तेजसा ॥ १७ ॥

भ्रुवौ च संध्योस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥
अन्येषां चैव देवानां सम्भवस्तेजसां शिवा ॥ १८ ॥

ततः समस्तदेवानां तेजोरशिसमुद्भवाम् ॥
तां विलोक्य मुहुं प्रापुस्मरा महिषार्दिताः ॥
ततो देवा द्दुस्तस्यै स्वानि स्वान्यायुधानि च ॥ १९ ॥

शूलं शूलाद्विनिष्कृष्य ददौ तस्यै पिनाकधृक् ॥
चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाट्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥

शङ्खं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ॥

मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णे तथेषुधी ॥ २१ ॥

वज्रमिन्द्रः समुत्पाट्य कुलिशाहमराधिपः ॥
ददौ तस्यै सहस्राक्षो घण्टामैरावताद्भजात् ॥ २२ ॥

कालदण्डाघमो दण्डं पाशं चाम्बुपतिर्ददौ ॥
प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्मा कमण्डलुम् ॥ २३ ॥

समस्तरोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ॥
कालश्च दत्तवान् भङ्गं तस्यै चर्म य निर्मलम् ॥ २४ ॥

क्षीरोदश्चामलं हारमन्त्रे च तथाभन्त्रे ॥
चूडामणिं तथा दिव्यं कुण्डले कटकानि च ॥ २५ ॥

अर्धचन्द्रं तथा शुभ्रं केयूरान् सर्वबाहुषु ॥
नूपुरौ विमलौ तद्वद् ग्रैवेयकमनुत्तमम् ॥ २६ ॥

अङ्गुलीयकरत्नानि समस्तास्वङ्गुलीषु च ॥
विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुं चातिनिर्मलम् ॥ २७ ॥

अस्त्राण्यनेकङ्पाणि तथाभेद्यं च दंशनम् ॥
अम्लानपङ्कजं मालां शिरस्युरसि चापरां ॥ २८ ॥

अदृक्कलधिस्तस्यै पङ्कजं चातिशोभनम् ॥
हिमवान् वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥ २९ ॥

द्ववशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥
शेषश्च सर्वनागेशो महामणिविभूषितम् ॥ ३० ॥

नागहारं ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवीमिमाम् ॥
अन्यैरपि सुरैर्देवी भूषणैरायुधैस्तथा ॥ ३१ ॥

सम्मानिता ननाद्यैः सादृष्टसं मुहुर्मुहुः ॥
तस्या नादेन धोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥ ३२ ॥

अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् ॥
युक्षुभुः सकला लोकाः समुद्राश्च यकम्पिरे ॥ ३३ ॥

यथाल वसुधा येलुः सकलाश्च महीधराः ॥
जयेति देवाश्च मुदा तामूयुः सिंहाहिनीम् ॥ ३४ ॥

तुष्टुर्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥
दृष्ट्वा समस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्यममरायः ॥ ३५ ॥

सन्नद्धाभिलसैन्यास्ते समुत्तस्थुरुद्ययुधाः ॥
आः किमेतदिति क्रोधाद्भाष्य महिषासुरः ॥ ३६ ॥

अभ्यधावत तं शब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥
स ददर्श ततो देवीं व्याप्तलोकत्रयां त्विषा ॥ ३७ ॥

पादकान्त्या नतभुवं किरीटोद्विजिताम्बराम् ॥

क्षोभिताशेषपातालां धनुर्भ्यानिःस्वनेन ताम् ॥ ३८ ॥

द्विशो भुजसहस्रेण समन्ताद्व्याप्य संस्थिताम् ॥

ततः प्रवृते युद्धं तथा देव्या सुरद्विषाम् ॥ ३९ ॥

शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैरदीपितद्विगन्तरम् ॥

महिषासुरसेनानीश्चिक्षुराभ्यो महासुरः ॥ ४० ॥

युयुधे चामरश्चान्यैश्चतुरङ्गजलान्वितः ॥

रथानामयुतैः षड्भिरुद्विषाम् महासुरः ॥ ४१ ॥

अयुध्यतायुतानां च सहस्रेण महासुः ॥

पञ्चाशद्विश्च नियुतैरसिलोमा महासुरः ॥ ४२ ॥

अयुतानां शतैः षड्भिरुद्विषाम् युयुधे रणे ॥

गजवाजिसहस्रौघैरनेकैः परिवारितः ॥ ४३ ॥

वृत्तो रथानां कोट्या च युद्धे तस्मिन्नयुध्यत ॥

विडालाभ्योऽयुतानां च पञ्चाशद्विरथायुतैः ॥ ४४ ॥

युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ॥

अन्ये च तत्रायुतशो रथनागहयैर्वृताः ॥ ४५ ॥

युयुधुः संयुगे देव्या सह तत्र महासुराः ॥

कोटिकोटिसहस्रैस्तु रथानां दन्तिनां तथा ॥ ४६ ॥

ह्यानां च वृतो युद्धे तत्रात्मून्महिषासुरः ॥
तोमरैर्भिन्दिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥ ४७ ॥

युयुधुः संयुगे देव्या भद्रगैः परशुपट्टिशैः ॥
केचिच्च चिक्षिपुः शक्तीः केचित् पाशांस्तथापरे ॥ ४८ ॥

देवीं भद्रगप्रहारैस्तु ते तां हन्तुं प्रयत्नमुः ॥
सापि देवी ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि चण्डिका ॥ ४९ ॥

लीलयैव प्रचिच्छेद निजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥
अनायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभिः ॥ ५० ॥

मुमोयासुरदंडेषु शस्त्राण्यस्त्राणि येश्वरी ॥
सोऽपि क्रुद्धो धृतसटो देव्या वाहनकेसरी ॥ ५१ ॥

ययारासुरसैन्येषु वनेष्विव हुताशनः ॥
निःश्वासान् मुमुये यांश्च युध्यमाना रणोऽम्बिका ॥ ५२ ॥

त अेव सद्यः सम्भूता गणाः शतसहस्रशः ॥
युयुधुस्ते परशुभिर्भिन्दिपालासिपट्टिशैः ॥ ५३ ॥

नाशयन्तोऽसुरगणान् देवीशक्त्युपभृंहिताः ॥
अवाद्यन्त पट्टणान् गणाः शङ्गास्तथापरे ॥ ५४ ॥

मृदङ्गाश्च तथैवान्ये तस्मिन् युद्धमहोत्सवे ॥

ततो देवी त्रिशूलेन गद्या शक्तिवृष्टिभिः ॥५५॥

भङ्गादिभिश्च शतशो निजघान महासुरान् ॥
पातयामास चैवान्यान् घण्टास्वनविमोहितान् ॥५६॥

असुरान् भुवि पाशेन बद्ध्वा चान्यानकर्षयत् ॥
केचिद् द्विधाकृतास्तीक्ष्णैः भङ्गापातैस्तथापरे ॥५७॥

विपोथिता निपातेन गद्या भुवि शेरते ॥
वेमुश्च केचिद्भुधिरं मुसलेन भृशं हताः ॥५८॥

केचिन्निपतिता भूमौ भिन्नाः शूलेन वक्षसि ॥
निरन्तराः शरौघेण कृताः केचिद्रणाविरै ॥५९॥

श्येनानुकारिणः प्राणान् मुमुयुस्त्रिदशार्दनाः ॥
केषांचिद् बाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥६०॥

शिरंसि पेतुरन्येषामन्ये मध्ये विदरिताः ॥
विच्छिन्नजङ्घास्त्वपरे पेतुरन्या महासुराः ॥६१॥

अकबाह्वक्षिचरणाः केचिदेव्या द्विधाकृताः ॥
छिन्नेऽपि चान्ये शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः ॥६२॥

कबन्धा युयुधुर्द्व्या गृहीतपरमायुधाः ॥
ननृतुश्चापरे तत्र युद्धे तूर्यलयाश्रिताः ॥६३॥

इअन्धाशिछन्नशिरसः अङ्गशक्त्यृष्टिपाणयः ॥
तिष्ठ तिष्ठेति भाषन्तो देवीमन्ये महासुराः ॥ ५४ ॥

पातितौ रथनागाश्चैरसुरैश्च वसुन्धरा ॥
अगम्या साभवत्तत्र यत्राभूत् स महारणः ॥ ५५ ॥

शोणितौघा महानघः सद्यस्तत्र प्रसुस्रुवुः ॥
मध्ये आसुरसैन्यस्य वारणासुरवाजिनाम् ॥ ५६ ॥

क्षणेन तन्महासैन्यमसुराणां तथाम्बिका ॥
नित्ये क्षयं यथा वह्निस्तृणद्वारमहाययम् ॥ ५७ ॥

स य सिंहो महानादमुत्सृजन् ध्रुतकेसरः ॥
शरीरेभ्योऽमरारीणामसूनिव विचिन्वति ॥ ५८ ॥

देव्या गाणैश्च तैस्तत्र कृतं युद्धं तथासुरैः ॥
यथैषां तुतुषुर्दवाः पुष्पवृष्टिमुखो द्विवि ॥ ५९ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

महिषासुरसैन्यवधो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ तृतीयोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

निहन्यमानं तत्सैन्यमवलोक्य महासुरः ॥
सेनानीश्चिक्षुरः कोपाद्ययौ योद्धुमथाम्बिकाम् ॥ २ ॥

स देवीं शरवर्षेण ववर्ष समरेऽसुरः ॥
यथा मेरुगिरेः शृङ्गं तोयवर्षेण तोयदः ॥ ३ ॥

तस्य छित्वा ततो देवी लीलयैव शरोत्करान् ॥
जघान तुरगाब्जाणैर्यन्तारं यैव वाविनाम् ॥ ४ ॥

यिच्छेद य धनुः सद्यो ध्वजं यातिसमुच्छृतम् ॥
विव्याध यैव गात्रेषु छिन्नधन्वानमाशुगैः ॥ ५ ॥

सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥
अभ्यधावत तां देवीं जङ्गयर्मधरोऽसुरः ॥ ६ ॥

सिंहमाहत्य जङ्गेन तीक्ष्णधारेण मूर्धनि ॥
आजघान भुजे सव्ये देवीमप्यतिवेगवान् ॥ ७ ॥

तस्याः जङ्गो भुजं प्राप्य पङ्काल नृपनन्दन ॥
ततो जग्राह शूलं स कोपादरुणलोचनः ॥ ८ ॥

यिक्षेप य ततस्तत्तु लङ्काल्यां महासुरः ॥
जान्वल्यमानं तेजोमी रविभिम्बमिवाम्भरात् ॥ ९ ॥

दृष्ट्वा तद्वपतच्छूलं देवी शूलममुञ्चत ॥

तेन तच्छतधा नीतं शूलं स च महासुरः ॥ १० ॥

हते तस्मिन्महावीर्ये महिषस्य चमूपतौ ॥

आवगाम गजऋद्धामरस्त्रिदशार्दनः ॥ ११ ॥

सोऽपि शक्तिं मुमोयाथ देव्यास्तामम्बिका द्रुतम् ॥

हुंकाराभिहतां भूमौ पातयामास निष्प्रभाम् ॥ १२ ॥

भग्नं शक्तिं निपतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः ॥

यिक्षेप चामरः शूलं आणैस्तदपि साञ्छिनत् ॥ १३ ॥

ततः सिंहः समुत्पत्य गजकुम्भान्तरे स्थितः ॥

आहुयुद्धेन युयुधे तेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥ १४ ॥

युध्यमानौ ततस्तौ तु तस्मान्नागात्महीं गतौ ॥

युयुधातेऽतिसंरब्धौ प्रहारैरतिद्वरुणैः ॥ १५ ॥

ततो वेगात् अमुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा ॥

करप्रहारेण शिरश्चामरस्य पृथक् कृतम् ॥ १६ ॥

उदग्रश्च रणे देव्या शिलावृक्षादिभिर्हतः ॥

दन्तमुष्टितलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥ १७ ॥

देवी क्रुद्धा गदापातैश्चूर्णयामास योद्धतम् ॥

आञ्जलं भिन्दिपालेन आणैस्ताम्रं तथान्धकम् ॥ १८ ॥

उग्रास्यमुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् ॥
त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन षडान परमेश्वरी ॥ १८ ॥

भिडालस्यासिना क्रायात् पातयामास वै शिरः ॥
दुर्धरं दुर्मुभं चोभौ शरैर्निन्ये यमक्षयम् ॥ २० ॥

अेवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः ॥
माहिषेण स्वशपेण त्रासयामास तान् गणान् ॥ २१ ॥

कंश्चित्तुण्डप्रहारेण भुरक्षेपैस्तथापरान् ॥
लाङ्गलताडितांश्चान्यान् शृङ्गाभ्यां च विद्वरितान् ॥ २२ ॥

वेगेन कंश्चिदपराज्जादेन भ्रमणेन च ॥
निःश्वासपवनेनान्यान्पातयामास भूतले ॥ २३ ॥

निपात्य प्रमथानीकमभ्यधावत सोऽसुरः ॥
सिंहं हन्तुं महादेव्याः कोपं चक्रे ततोऽम्बिका ॥ २४ ॥

सोऽपि कोपान्महावीर्यः भुरक्षुण्णमहीतलः ॥
शृङ्गाभ्यां पर्वतानुश्यांश्चिक्षेप च ननाद च ॥ २५ ॥

वेगभ्रमणविक्षुण्णा मही तस्य व्यशीर्यत ॥
लाङ्गलेनाहतश्चाब्धिः प्लावयामास सर्वतः ॥ २६ ॥

धुतशृङ्गविभिन्नाश्च भण्डं भण्डं ययुर्धनाः ॥

श्वसागिलास्ताः शतशो निपेतुर्नभसोऽयलाः ॥ २७ ॥

धृति क्रोधसमाध्मातमापतन्तं महासुरम् ॥
दृष्ट्वा सा यज्ञिका कोपं तद्वधाय तदकरोत् ॥ २८ ॥

सा क्षिप्त्वा तस्य वै पाशं तं बभन्ध महासुरम् ॥
तत्याज माहिषं इपं सोऽपि बद्धो महामृधे ॥ २९ ॥

ततः सिंहोऽभवत्सद्यो यावत्स्याम्बिका शिरः ॥
छिनत्ति तावत् पुरुषः अङ्गपाणिरदृश्यत ॥ ३० ॥

तत अवाशु पुरुषं देवी यिच्छेद सायकैः ॥
तं अङ्गयर्मणा सार्धं ततः सोऽभून्महागजः ॥ ३१ ॥

करेण य महासिंहं तं यकर्ष जगर्ष य ॥
कर्षतस्तु करं देवी अङ्गेन निरकृन्तत ॥ ३२ ॥

ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुरास्थितः ॥
तथैव क्षोभयामास त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ३३ ॥

ततः क्रुद्धा जगन्माता यज्ञिका पानमुत्तमम् ॥
पपौ पुनः पुनश्चैव जहासारुणलोचना ॥ ३४ ॥

ननर्द यासुरः सोऽपि बलवीर्यमदोद्धतः ॥
विषाणाभ्यां य यिक्षेप यज्ञिकां प्रति भूधरान् ॥ ३५ ॥

सा य तान्प्रहितांस्तेन यूर्णयन्ती शरोत्करैः ॥
उवाच तं मद्बद्धतमुजरागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥

देव्युवाच ॥ ३७ ॥

गर्ज गर्ज क्षणं मूढ मधु यावत्पिबाम्यहम् ॥
मया त्वयि हतेऽत्रैव गर्विष्यन्त्याशु देवताः ॥ ३८ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ३९ ॥

अवमुक्त्वा समुत्पत्य साऽढा तं महासुरम् ॥
पादेनाकम्प्य कण्ठे च शूलेनैवमताऽयत् ॥ ४० ॥

ततः सोऽपि पदाक्रान्तस्तया निजमुजातद् ॥
अर्धनिष्क्रान्त अवासीदेव्या वीर्येण संवृतः ॥ ४१ ॥

अर्धनिष्क्रान्त अवासौ युध्यमानो महासुरः ॥
तया महासिना देव्या शिरश्छित्त्वा निपातितः ॥ ४२ ॥

ततो हाहाकृतं सर्व दैत्यसैन्यं ननाश तत् ॥
प्रहर्ष्य च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥ ४३ ॥

तुष्टुवुस्तां सुरा देवीं सहदिव्यैर्महर्षिभिः ॥
जगुर्गन्धर्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४४ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

महिषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

शक्राद्यः सुरगणा निहतेऽतिवीर्यं
तरिमन्दुरात्मनि सुरारिभले च देव्या ॥
तां तुष्टुवुः प्राणतिनम्रशिरोधरांसा
वाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमयारुहेषाः ॥ २ ॥

देव्या यया ततमिदं जगद्धात्मशक्त्या
निःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥
तामम्बिकामभिलक्षेवमहर्षिपूज्यां
भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥

यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो
ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं भलं च ॥
सा यद्विडकाभिलजगत्परिपालनाय
नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥

या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥

श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लक्ष्मि
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥

किं वर्णयाम तव इपमयिन्त्यमेतत्
किंयातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ॥
किं याहवेषु चरितानि तवाति यानि
सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ६ ॥

हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषै-
र्न ज्ञायसे हरिहरद्विभिरप्यपारा ॥
सर्वाश्रयाभिलमिदं जगदंशभूत-
मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ७ ॥

यस्याः समस्तसुरता समुद्दीरणेन
तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मजेषु देवि ॥
स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु-
रुत्थार्यसे त्वमत अेव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥

या मुक्तिहेतुरवियिन्त्यमहाप्रता त्वं
अभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः ॥
मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषै-
र्विधासि सा भगवती परमा हि देवि ॥ ९ ॥

शब्दात्मिका सुविमल{ग्य}वृषां निधान-
मुद्गीथरभ्यपदपाठवतां च साम्नाम् ॥

द्वेवि त्रयी भगवती भवभावनाय
वार्तासि सर्वजगतां परमातिर्हन्त्री ॥ १० ॥

मेधासि द्वेवि विद्विताभिलशास्त्रसारा
दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसङ्गा ॥
श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासा
गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

ईषत्सहासममलं परिपूर्णाचन्द्र-
भिम्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम् ॥
अत्यद्भुतं प्रहृतमातरुषा तथापि
वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेश ॥ १२ ॥

दृष्ट्वा तु द्वेवि क्रुपितं लुक्कुटीकराल-
मुद्यच्छशाङ्कुसदृशच्छवि यज्ञ सधः ॥
प्राणान् मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं
कैर्लव्यते हि क्रुपितान्तकदर्शनेन ॥ १३ ॥

द्वेवि प्रसीद परमा भवती भवाय
सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ॥
विज्ञातमेतद्धुनैव यदस्तमेत-
न्नीतं अलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥ १४ ॥

ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यशांसि न च सीदति अन्धुवर्गः ॥

धन्यास्त अेव निभृतात्मवृत्त्यदारा
येषां सद्यभ्युद्यद्य भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥

धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
एयत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥
स्वर्ग प्रयाति य ततो भवती प्रसाद्य-
ल्लोकत्रयेऽपि इत्यद्य ननु देवि तेन ॥ १६ ॥

दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषवन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ॥
द्वारिद्र्युःखमयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकरणाय सदाद्वि ॥ १७ ॥

अभिर्हतेर्जगद्गुपैति सुभं तथैते
कुर्वन्तु नाम नरकाय यिराय पापम् ॥
संग्राममृत्युमधिगम्य द्विवं प्रयान्तु
मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥

दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भस्म
सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम् ॥
लोकान्प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता
धत्तं मतिर्भवति तेष्वहितेषुसाध्वी ॥ १९ ॥

अङ्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः
शूलाग्रकान्तिनिवहेन दृशोऽसुराणाम् ॥

यन्नागता विलयमंशुमद्विन्दुभाऽ-
योग्याननं तव विलोक्यतां तदेतत् ॥ २० ॥

दुर्वृतवृत्तशमनं तव देवि शीलं
इपं तथैतद्विचिन्त्यमतुल्यमन्यैः ॥
वीर्यं च हन्तृ हतदेवपराक्रमाणां
वैशिष्यपि प्रकटितैव ध्या त्वयेत्थम् ॥ २१ ॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य
इपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ॥
चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा
त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २२ ॥

त्रैलोक्यमेतद्वज्रिलं रिपुनाशनेन
त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि हत्वा ॥
नीता द्विवं रिपुगणा भयमप्यपास्तम्
अस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि भङ्गेन चाम्बिके ॥
घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ॥
भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २५ ॥

सौम्यानि यानि इपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ॥

यानि चात्यन्तघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २६ ॥

भङ्गशूलगद्गदीनि यानि चास्त्रानि तेऽम्बिके ॥

करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मांश्च सर्वतः ॥ २७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥

अ एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ॥

अर्चिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥ २९ ॥

भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैः सुधूपिता ॥

प्राह प्रसादसुमुष्णी समस्तान् प्राणान् सुरान् ॥ ३० ॥

दिव्युवाच ॥ ३१ ॥

प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छितम् ॥ ३२ ॥

देवा उच्युः ॥ ३३ ॥

भगवत्या कृतं सर्वं न किञ्चिदवशिष्यते ॥ ३४ ॥

यद्यं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥

यदि चापि वरो देयस्त्वयास्माकं महेश्वरि ॥ ३५ ॥

संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः ॥

यश्च मत्स्यः स्तवैरेभिस्त्वांस्तोष्यत्यमलानने ॥ ३५ ॥

तस्य वित्तद्धिर्विभवेर्धनद्वारादिसम्पदम् ॥
वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदम्बिके ॥ ३७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ३८ ॥

धृतिप्रसादिता देवैर्जगतोऽर्थे तथात्मनः ॥
तथेत्युक्त्वा भद्रकाली भभूवान्तर्हिता नृप ॥ ३९ ॥

धृत्येतत्कथितं भूपसम्भूता सा यथापुरा ॥
देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रयहितैषिणी ॥ ४० ॥

पुनश्च गौरीदेहात्सा समुद्धृता यथाभवत् ॥
वधाय दृष्टदैत्यानां तथा शुम्भनिशुम्भयोः ॥ ४१ ॥

रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ॥
तच्छृणुष्व मयाभ्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ४२ ॥

॥ ह्रीं ॐ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे

देवीमाहात्म्ये

शकृद्विस्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥

विनियोगः

अस्य श्री उत्तरचरित्रस्य रुद्र ऋषिः ॥

श्रीमहासरस्वती देवता ॥

अनुष्टुप् छन्दः ॥ भीमा शक्तिः ॥ आमरी बीजम् ॥

सूर्यस्तत्त्वम् ॥

सामवेदः स्वऋपम् ॥ श्रीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं

उत्तरचरित्रपाठे

विनियोगः ॥

ध्यानम्

घण्टाशूलहलानि शङ्खमुसले चक्रं धनुः सायकं

हस्ताब्जैर्दधतीं धनान्तविलसच्छीतांशुतुल्यप्रभाम् ॥

गौरीदेहसमुद्भवां त्रिजगतामाधारभूतां महा-

पूर्वामत्र सरस्वतीमनुभवे शुम्भादिदैत्यादिनीम् ॥

ॐ क्लीं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

पुरा शुम्भनिशुम्भाभ्यामसुराभ्यां शचीपतेः ॥

त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हता मद्बलाश्रयात् ॥ २ ॥

तावेव सूर्यतां तद्धृदिकारं तथैन्दवम् ॥

कौबेरमथ याम्यं च चक्रते वरुणस्य च ॥ ३ ॥

तावेव पवनर्द्धिं च चक्रतुर्वह्निर्म च ॥

ततो देवा विनिर्धूता भ्रष्टराभ्याः पराजिताः ॥ ४ ॥

हताधिकारस्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः ॥
महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरन्त्यपराजिताम् ॥ ५ ॥

तथास्माकं वरो दतो यथापत्सु स्मृताभिलाः ॥
भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात्परमापदः ॥ ६ ॥

धृतिं कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगेश्वरम् ॥
जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ७ ॥

देवा उचुः ॥ ८ ॥

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ॥
नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रज्ञाताः स्म तां ॥ ९ ॥

रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ॥
न्योत्स्रायै चेन्दुःशुक्रायै सुभायै सततं नमः ॥ १० ॥

कल्याणायै प्रज्ञाता वृद्ध्यै सिद्ध्यै कुर्मो नमो नमः ॥
नैरृत्यै भूमतां लक्ष्म्यै शर्वाण्यै ते नमो नमः ॥ ११ ॥

दुर्गायै दुर्गापारायै सारायै सर्वकारिण्यै ॥
भ्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥ १२ ॥

अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः ॥
नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ १३ ॥

या देवी सर्वभूतेषु विषयमायेति शब्दिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १४-१५ ॥

या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १७-१८ ॥

या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २०-२२ ॥

या देवी सर्वभूतेषु निद्राःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २३-२५ ॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षुधाःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २६-२८ ॥

या देवी सर्वभूतेषु छायाःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २९-३१ ॥

या देवी सर्वभूतेषु शक्तिःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३२-३४ ॥

या देवी सर्वभूतेषु तृषणाःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३५-३७ ॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षान्तिःपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३८-४० ॥

या देवी सर्वभूतेषु ञातिरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ४१-४३ ॥

या देवी सर्वभूतेषु लङ्गाङ्गणेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ४४-४६ ॥

या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ४७-४९ ॥

या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धाङ्गणेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ५०-५२ ॥

या देवी सर्वभूतेषु कान्तिरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ५३-५५ ॥

या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ५६-५८ ॥

या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ५९-६१ ॥

या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६२-६४ ॥

या देवी सर्वभूतेषु ध्याइपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६५-६७ ॥

या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिइपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६८-७० ॥

या देवी सर्वभूतेषु मातृइपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ७१-७३ ॥

या देवी सर्वभूतेषु भ्रान्तिइपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ७४-७६ ॥

ईन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाभिलेषु या ॥
भूतेषु सततं तस्यै व्याप्त्यै देव्यै नमो नमः ॥ ७७ ॥

चित्तिइपेण या कृत्स्नमेतद् व्याप्य स्थिता जगत् ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ७८-८० ॥

स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रया-
तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ॥
करोतु सा नः शुभहेतुरीश्वरी
शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥ ८१ ॥

या साम्प्रतं योद्धतदैत्यतापितै-
रस्माभिरीशा य सुरैर्नमस्यते ॥

या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः

सर्वापद्मे भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ८२ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ८३ ॥

अ एवं स्तवाभियुक्तानां देवानां तत्र पार्वती ॥

स्नातुमभ्याययौ तोये ञ्छ्रव्या नृपनन्दन ॥ ८४ ॥

साभ्रवीतान् सुरान् सुभ्रूर्भवह्निः स्तूयतेऽत्र का ॥

शरीरकोशतश्चास्याः समुद्धृताभ्रवीच्छ्रिवा ॥ ८५ ॥

स्तोत्रं ममैतत्क्रियते शुभ्रमदैत्यनिराकृतैः ॥

द्वैः समेतैः समरे निशुभ्रमेन परावितैः ॥ ८६ ॥

शरीरकोशाद्यतस्याः पार्वत्या निःसृताम्बिका ॥

कौशिकीति समस्तेषु ततो लोकेषु गीयते ॥ ८७ ॥

तस्यां विनिर्गतायां तु कृष्णाभूत्सापि पार्वती ॥

कालिकेति समाभ्याता हिमाचलकृताश्रया ॥ ८८ ॥

ततोऽम्बिकां परं इपं विभ्राणां सुमनोहरम् ॥

दृष्ट्वा चण्डो मुण्डश्च भृत्यौ शुभ्रनिशुभ्रयोः ॥ ८९ ॥

ताभ्यां शुभ्रमाय चाभ्याता सातीव सुमनोहरा ॥

काभ्यास्ते स्त्री महाराज भासयन्ती हिमाचलम् ॥ ९० ॥

नैव तादृक् स्वयिद्रूपं दृष्टं केनचिद्दुत्तमम् ॥
ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्यतां चासुरेश्वर ॥ ८१ ॥

स्त्रीरत्नमतिथार्वङ्गी धोतयन्ती दिशस्त्विषा ॥
सा तु तिष्ठति दैत्येन्द्र तां भवान् द्रष्टुमर्हति ॥ ८२ ॥

यानि रत्नानि मणयो गजश्यादीनि वै प्रभो ॥
त्रैलोक्ये तु समस्तानि साम्प्रतं भान्ति ते गृहे ॥ ८३ ॥

औरावतः समानीतो गजरत्नं पुरन्दरात् ॥
पारिजाततरुश्चायं तथैवोच्यैः श्रवा ह्यः ॥ ८४ ॥

विमानं हंससंयुक्तमेतत्तिष्ठति तेऽङ्गणे ॥
रत्नभूतमिहानीतं यद्यसीद्रेधसोऽद्भुतम् ॥ ८५ ॥

निधिरेष महापद्मः समानीतो धनेश्वरात् ॥
क्रिञ्चलिकनीं ददौ चाब्धिर्मालामभ्लानपङ्कजम् ॥ ८६ ॥

छत्रं ते वारुणं गेहे काञ्चनस्रावि तिष्ठति ॥
तथायं स्यन्दनवरो यः पुरासीत्प्रजापतेः ॥ ८७ ॥

मृत्योरुत्कान्तिदा नाम शक्तिरीश त्वया हता ॥
पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ॥ ८८ ॥

निशुम्भस्याब्धिजाताश्च समस्ता रत्नजातयः ॥

वहिरपि द्दौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ॥ ८८ ॥

अेवं दैत्येन्द्र रत्नानि समस्तान्याहृतानि ते ॥

स्त्रीरत्नमेषा कल्याणी त्वया कस्मान्न गृह्यते ॥ १०० ॥

ऋषिरुवाच ॥ १०१ ॥

निशम्येति वचः शुभ्मः स तदा चाऽऽमुऽऽयोः ॥

प्रेषयामास सुग्रीवं दूतं देव्या महासुरम् ॥ १०२ ॥

ईति चेति च वक्तव्या सा गत्वा वचनान्मम ॥

यथा चाभ्येति सम्प्रीत्या तथा कार्यं त्वया लघु ॥ १०३ ॥

स तत्र गत्वा यत्रास्ते शैलोद्देशेऽतिशोभने ॥

तां च देवीं ततः प्राह शलक्ष्णं मधुरया गिरा ॥ १०४ ॥

दूत उवाच ॥ १०५ ॥

देवि दैत्येश्वरः शुभ्मस्त्रैलोक्ये परमेश्वरः ॥

दूतोऽहं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ॥ १०६ ॥

अव्याहताज्ञः सर्वासु यः सद्य देवयोनिषु ॥

निर्णिताभिलक्ष्यैत्यारिः स यदाह शृणुष्व तत् ॥ १०७ ॥

मम त्रैलोक्यमभिलं मम देवा वशानुगाः ॥

यज्ञभागानहं सर्वाणुपाश्रामि पृथक् पृथक् ॥ १०८ ॥

त्रैलोक्ये वररत्नानि मम वश्यान्यशेषतः ॥

तथैव गजरत्नं च हतं देवेन्द्रवाहनम् ॥ १०९ ॥

क्षीरोद्धमथनोद्धूतमश्वरत्नं ममामरैः ॥

उच्यैःश्रवससंज्ञं तत्प्रणिपत्य समर्पितम् ॥ ११० ॥

यानि चान्यानि देवेषु गन्धर्वेषूरगेषु च ॥

रत्नभूतानि भूतानि तानि मय्येव शोभने ॥ १११ ॥

स्त्रीरत्नभूतां त्वां देवि लोके मन्यामहे वयम् ॥

सा त्वमस्मानुपागच्छ यतो रत्नभुजे वयम् ॥ ११२ ॥

मां वा ममानुषं वापि निशुम्भमुरुविक्कमम् ॥

भव त्वं चञ्चलापाङ्गि रत्नभूतासि वै यतः ॥ ११३ ॥

परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् ॥

अतद्बुद्ध्या समालोच्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥ ११४ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ११५ ॥

धृत्युक्ता सा तद्देवी गम्भीरान्तःस्मिता जगौ ॥

दुर्गा भगवती भद्रा ययेदं धार्यते जगत् ॥ ११६ ॥

देव्युवाच ॥ ११७ ॥

सत्यमुक्तं त्वया नात्र मिथ्या किंचित्त्वयोद्धितम् ॥
त्रैलोक्याधिपतिः शुम्भो निशुम्भश्चापि तादृशः ॥ ११८ ॥

किं त्वत्र यत्प्रतिज्ञातं मिथ्या तत्किंयते कथम् ॥
श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञा या कृता पुरा ॥ ११९ ॥

यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति ॥
यो मे प्रतिबलो लोके स मे भर्ता भविष्यति ॥ १२० ॥

तद्गच्छतु शुम्भोऽत्र निशुम्भो वा महाबलः ॥
मां जित्वा किं चिरेणात्र पाणिं गृह्णातु मे लघु ॥ १२१ ॥

दूत उवाच ॥ १२२ ॥

अवलिप्तासि मैवं त्वं देवि ब्रूहि ममाग्रतः ॥
त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठेद्ग्रे शुम्भनिशुम्भयोः ॥ १२३ ॥

अन्येषामपि दैत्यानां सर्वे देवा न वै युधि ॥
तिष्ठन्ति सम्भुजे देवि किं पुनः स्त्री त्वमेकिका ॥ १२४ ॥

धन्वाद्याः सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयुगे ॥
शुम्भादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि सम्भुजम् ॥ १२५ ॥

सा त्वं गच्छ मयैवोक्ता पार्श्व शुम्भनिशुम्भयोः ॥
केशाकर्षणनिर्धूतगौरवा मा गमिष्यसि ॥ १२५ ॥

देव्युवाच ॥ १२७ ॥

अवमेतद् भली शुम्भो निशुम्भश्चापितादृशः ॥
किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा ॥ १२८ ॥

स त्वं गच्छ मयोक्तं ते यदेतत्सर्वमादृतः ॥
तद्यक्ष्वासुरेन्द्राय स य युक्तं करोतु यत् ॥ १२९ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

देव्या दूतसंवाद्ये नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ षष्ठोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

एत्याकर्ष्य वचो देव्याः स दूतोऽमर्षपूरितः ॥
समायष्ट समागम्य दैत्यराज्य विस्तरात् ॥ २ ॥

तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ष्यासुरराट् ततः ॥
सञ्ज्ञेधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनम् ॥ ३ ॥

हे धूम्रलोचनाशु त्वं स्वसैन्यपरिवारितः ॥
तामानय अलाङ्कुष्टं केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ४ ॥

तत्परित्राणदः कश्चिद्यदि वोत्तिष्ठतेऽपरः ॥
स हन्तव्योऽमरो वापि यक्षो गन्धर्व एव वा ॥ ५ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ६ ॥

तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रं स दैत्यो धूम्रलोचनः ॥
वृतः षष्ठ्या सहस्राणामसुराणां द्रुतं ययौ ॥ ७ ॥

स दृष्ट्वा तां ततो देवीं तुङ्गिनायलसंस्थिताम् ॥
जगादोऽर्थैः प्रयाहीति मूलं शुम्भनिशुम्भयोः ॥ ८ ॥

न येत्प्रीत्याद्य भवती मूर्ध्नि रमुपैष्यति ॥
ततो अलाङ्गयाम्येष केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ९ ॥

दिव्युवाच ॥ १० ॥

दैत्येश्वरेश प्रहितो अलवान्बलसंवृतः ॥
अलाङ्गयसि मामेवं ततः किं ते करोम्यहम् ॥ ११ ॥

ऋषिरुवाच ॥ १२ ॥

धृत्युक्तः सोऽभ्यधावतामसुरो धूम्रलोचनः ॥

हुंकारेणैव तं तस्मिन् सा चकारम्बिका तदा ॥ १३ ॥

अथ कुब्जं महासैन्यमसुराणां तथाम्बिका ॥
ववर्ष सायकैस्तीक्ष्णैस्तथा शक्तिपरश्वधैः ॥ १४ ॥

ततो धुतसटः कोपात्कृत्वा नादं सुभैरवम् ॥
पपातासुरसेनायां सिंहे देव्याः स्ववाहनः ॥ १५ ॥

काञ्चित्करप्रहारेण दैत्यानास्येन चापरान् ॥
आकाशान्या चाधरेणान्यान् वधान स महासुरान् ॥ १६ ॥

केषाञ्चित्पाटयामास नभैः कोष्ठानि केसरी ॥
तथा तलप्रहारेण शिरंसि कृतवान्पृथक् ॥ १७ ॥

विच्छिन्नबाहुशिरसः कृतास्तेन तथापरे ॥
पपौ च रुधिरं कोष्ठादन्येषां धुतकेसरः ॥ १८ ॥

क्षणेन तद्बलं सर्वं क्षयं नीतं महात्मना ॥
तेन केसरिणा देव्या वाहनेनातिकोपिना ॥ १९ ॥

श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्रलोचनम् ॥
बलं च क्षयितं कृत्स्नं देवीकेसरिणा ततः ॥ २० ॥

युकोप दैत्याधिपतिः शुभ्रः प्रस्फुरिताधरः ॥
आज्ञापयामास च तौ यत्समुद्रौ महासुरौ ॥ २१ ॥

हे चण्ड हे मुण्ड अलैर्बहुभिः परिवारितौ ॥
तत्र गच्छत गत्वा च सा समानीयतां लघु ॥ २२ ॥

केशेष्वकृष्य बद्ध्वा वा यद्वि वः संशयो युधि ॥
तद्यशेषायुधैः सर्वैरसुरैर्विनिहन्यताम् ॥ २३ ॥

तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपातिते ॥
शीघ्रमागम्यतां बद्ध्वा गृहीत्वा तामथाम्बिकाम् ॥ २४ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

शुम्भनिशुम्भसेनानीधूम्रलोचनवधो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ सप्तमोऽध्यायः ॥
ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

आज्ञप्तास्ते ततो दैत्याश्चण्डमुण्डपुरोगमाः ॥
चतुरङ्गबलोपेता ययुरभ्युद्यतायुधाः ॥ २ ॥

दृशुस्ते ततो देवीभीषद्भासां व्यवस्थिताम् ॥
सिंहरथोपरि शैलेन्द्रशृङ्गे महति काञ्चने ॥ ३ ॥

ते दृष्ट्वा तां समाद्यतुमुद्यमं चक्रुद्यताः ॥
आकृष्टयापासिधरास्तथान्ये तत्समीपगाः ॥ ४ ॥

ततः कोपं चकारोच्यैरम्बिका तानरीन्प्रति ॥
कोपेन चास्या वदनं मषीवर्णमभूत्तद् ॥ ५ ॥

भ्रुकुटीकुटिलात्तस्या ललाटङ्गलाङ्गुतम् ॥
काली करालवदना विनिष्क्रान्तासिपाशिनी ॥ ६ ॥

विचित्रभट्वाङ्गधरा नरमालाविभूषणा ॥
द्विपिचर्मपरीधाना शुष्कमांसातिभैरवा ॥ ७ ॥

अतिविस्तारवदना विह्वाललनभीषणा ॥
निमग्नारक्तनयना नाद्यपूरितद्विडमुखा ॥ ८ ॥

सा वेगेनाभिपतिता घातयन्ती महासुरान् ॥
सैन्ये तत्र सुरारीणामभक्षयत तद्भलम् ॥ ९ ॥

पार्ष्णिग्राहकुशग्राहयोधघाटासमन्वितान् ॥
समाद्यैकहस्तेन मुञ्चे चिक्षेप वारणान् ॥ १० ॥

तथैव योधं तुरगै रथं सारथिना सह ॥
निक्षिप्य वज्रे दशनैश्चर्वयन्त्यतिभैरवम् ॥ ११ ॥

अकं वज्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् ॥
पादनाड्य चैवान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ १२ ॥

तैर्भुक्तानि च शस्त्राणि महास्त्राणि तथासुरैः ॥

मुभेन षग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥ १३ ॥

भलिनां तद्भलं सर्वमसुराणां दुरात्मनाम् ॥
ममर्द्धभक्षयथ्यान्यान्यांश्चाताऽयत्तद्य ॥ १४ ॥

असिना निहताः केचित्केचित्भट्वाङ्गताडिताः ॥
वग्मुर्विनाशमसुरा दन्ताग्राभिहतास्तथा ॥ १५ ॥

क्षणेन तद्भलं सर्वमसुराणां निपातितम् ॥
दृष्ट्वा यदोऽभिदुद्राव तां कालीमतिभीषणाम् ॥ १६ ॥

शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमाक्षीं तां महासुरः ॥
छाद्यामास यकैश्च मुण्डः क्षिप्तैः सहस्रशः ॥ १७ ॥

तानि यकायनेकानि विशमानानि तन्मुभम् ॥
भभुर्यथार्कभिम्भानि सुभङ्गानि घनोदरम् ॥ १८ ॥

ततो षहासातिरुषा भीमं भैरवनादिनी ॥
काली करालवदना दुर्दर्शदशनोन्म्वला ॥ १९ ॥

उत्थाय च महासिंहं देवी यदमघावत ॥
गृहीत्वा चास्य केशेषु शिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥ २० ॥

अथ मुण्डोऽभ्यधावतां दृष्ट्वा यदं निपातितम् ॥
तमप्यपातयद्भूमौ सा षङ्गाभिहतं रुषा ॥ २१ ॥

हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् ॥
मुण्डं य सुमहावीर्यं द्विशो भेजे भयातुस्म ॥ २२ ॥

शिरश्चाण्डस्य काली य गृहीत्वा मुण्डमेव य ॥
प्राह प्रचण्डाकृष्टसमिश्रमभ्येत्य यण्डिकाम् ॥ २३ ॥

मया तवात्रोपहतौ चण्डमुण्डौ महापशू ॥
युद्धयज्ञे स्वयं शुभ्रं निशुभ्रं य हनिष्यसि ॥ २४ ॥

ऋषिरुवाच ॥ २५ ॥

तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥
उवाच कालीं कल्याणीं ललितं यण्डिका वचः ॥ २६ ॥

यस्माच्चण्डं य मुण्डं य गृहीत्वा त्वमुपागता ॥
चामुण्डेति ततो लोके भ्याता देवी भविष्यसि ॥ २७ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

चण्डमुण्डवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

॥ अष्टमोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

यएडे य निहते दैत्ये मुएडे य विनिपातिते ॥
अहुलेषु य सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥ २॥

ततः कोपपराधीनयेताः शुम्भः प्रतापवान् ॥
उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह ॥ ३॥

अद्य सर्वभलैर्दैत्याः षडशीतिरुद्ययुधाः ॥
कम्बूनां यतुरशीतिर्निर्यान्तु स्वभलैर्वृताः ॥ ४॥

कोटिवीर्याणि पञ्चाशदसुराणां कुलानि वै ॥
शतं कुलानि धौम्राणां निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ॥ ५॥

कालका दैर्हृद्य मौर्वीः कालिकेयास्तथासुराः ॥
युद्धाय सङ्गा निर्यान्तु आज्ञया त्वरिता मम ॥ ६॥

धत्याज्ञाप्यासुरपतिः शुम्भो भैरवशासनः ॥
निर्गमाम महासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥ ७॥

आयान्तं यएडेका दृष्ट्वा तत्सैन्यमतिभीषणम् ॥
भ्यास्वनैः पूरयामास धरणीगगनान्तरम् ॥ ८॥

ततः सिंहे महानादमतीव कृतवान्नुप ॥
घएटास्वनेन तान्नादानम्बिका योपबृंहयत् ॥ ९॥

धनुर्भ्यासिंहघएटानां नादान्पूरितद्विमुखा ॥

निनादैर्भीषणैः काली विग्ये विस्तारितानना ॥ १० ॥

तं निनादमुपश्रुत्य दैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम् ॥
देवी सिंहस्तथा काली सरोषैः परिवारिताः ॥ ११ ॥

अतस्मिन्नन्तरे भूप विनाशाय सुरद्विषाम् ॥
भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥ १२ ॥

ब्रह्मेशगुहविषण्णं तथेन्द्रस्य च शक्तयः ॥
शरीरेभ्यो विनिष्कृत्य तद्रूपैश्चाण्डिकां ययुः ॥ १३ ॥

यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषणवाहनम् ॥
तद्देव हि तच्छक्तिरसुरान्योद्धुमाययौ ॥ १४ ॥

हंसयुक्तविमानाग्रे साक्षसूत्रकमण्डलुः ॥
आयाता ब्रह्मणः शक्तिर्ब्रह्मणीत्यभिधीयते ॥ १५ ॥

माहेश्वरी वृषाङ्गा त्रिशूलवरधारिणी ॥
महाहिवलया प्राप्ता चन्द्ररेखाविभूषणा ॥ १६ ॥

कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरवरवाहना ॥
योद्धुमभ्याययौ दैत्यानम्बिका गुहङ्गिणी ॥ १७ ॥

तथैव वैष्णवी शक्तिर्गुरुडोपरि संस्थिता ॥
शङ्खकण्ठशार्ङ्गभङ्गहस्ताभ्युपाययौ ॥ १८ ॥

यज्ञवाराहमतुलं इषं या बिभ्रतो हरेः ॥

शक्तिः साध्याययौ तत्र वाराहीं बिभ्रती तनुम् ॥ १८ ॥

नारसिंही नृसिंहस्य बिभ्रती सदृशं वपुः ॥

प्राप्ता तत्र सटाक्षेपक्षिप्तनक्षत्रसंहतिः ॥ २० ॥

वज्रहस्ता तथैवैन्द्री गजराजोपरि स्थिता ॥

प्राप्ता सहस्रनयना यथा शकस्तथैव सा ॥ २१ ॥

ततः परिवृतस्तामिरीशानो देवशक्तिभिः ॥

हन्यन्तामसुराः शीघ्रं मम प्रीत्याह चण्डिकाम् ॥ २२ ॥

ततो देवीशरीरात्तु विनिष्कान्तातिमीषणा ॥

चण्डिका शक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिनादिनी ॥ २३ ॥

सा याह धूम्रजटिलमीशानमपराजिता ॥

दूत त्वं गच्छ भगवन् पार्श्वं शुम्भनिशुम्भयोः ॥ २४ ॥

भ्रूहि शुम्भं निशुम्भं च दानवावतिगर्वितौ ॥

ये चान्ये दानवास्तत्र युद्धाय समुपस्थिताः ॥ २५ ॥

त्रैलोक्यमिन्द्रो लभतां देवाः सन्तु हविर्भुजः ॥

यूयं प्रयात पातालं यदि जिवितुमिच्छथ ॥ २६ ॥

भलावलेपाद्यथ येद्धवन्तो युद्धकाङ्क्षिणः ॥

तद्गच्छत तृप्यन्तु मच्छिवाः पिशितेन वः ॥ २७ ॥

यतो नियुक्तो दैत्येन तथा देव्या शिवः स्वयम् ॥
शिवदूतीति लोकेऽस्मिन्स्ततः सा भ्यातिमागता ॥ २८ ॥

तेऽपि श्रुत्वा वचो देव्याः शर्वाभ्यातं महासुराः ॥
अमर्षापूरिता जग्मुर्यत्र काल्यायनी स्थिता ॥ २९ ॥

ततः प्रथममेवाग्रे शरशकृत्यृष्टिवृष्टिभिः ॥
ववर्षुरुद्धतामर्षास्तां देवीममरास्यः ॥ ३० ॥

सा च तान् प्रहितान् बाणाञ्छूलशक्तिपरश्वधान् ॥
शिखेऽलीलयाध्मातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः ॥ ३१ ॥

तस्याग्रतस्तथा काली शूलपातविधरितान् ॥
भट्वाङ्गपोथितांश्चारीन्दुर्वती व्यचरत्तद्ग ॥ ३२ ॥

कमण्डलुजलाक्षेपहतवीर्यान् हतौजसः ॥
ब्रह्माणी चाकरोच्छत्रून्येन येन स्म धावति ॥ ३३ ॥

माहेश्वरी त्रिशूलेन तथा चक्रेण वैष्णवी ॥
दैत्याञ्चघान कौमारी तथा शक्त्यातिकोपना ॥ ३४ ॥

अैन्द्री कुलिशपातेन शतशो दैत्यघनवाः ॥
पेतुर्विधरिताः पृथ्व्यां रुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३५ ॥

तुण्डप्रहारविध्वस्ता दंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ॥

वाराहमूर्त्या न्यपतंश्चक्रेण च विदारिताः ॥ ३६ ॥

नभैर्विदारितांश्चान्यान् भक्षयन्ती महासुरान् ॥

नारसिंही चयाराजौ नाद्यपूर्णादिगम्भरा ॥ ३७ ॥

अण्डादृहासैरसुराः शिवदूत्यभिदूषिताः ॥

पेतुः पृथिव्यां पतितास्तांश्चभाद्यथा सा तद्य ॥ ३८ ॥

धृति मातृगणं कुब्जं मर्दयन्तं महासुरान् ॥

दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नेशुर्दवारिसैनिकाः ॥ ३९ ॥

पलायनपरान्दृष्ट्वा दैत्यान्मातृगणार्दितान् ॥

योद्धुमभ्याययौ कुब्जो रक्तबीजो महासुरः ॥ ४० ॥

रक्तबिन्दुर्यद्य भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ॥

समुत्पतति मेढिन्यां तत्प्रमाणो महासुरः ॥ ४१ ॥

युयुधे स गद्यपाणिरिन्द्रशक्त्या महासुरः ॥

ततश्चैन्द्री स्ववज्रेण रक्तबीजमताडयत् ॥ ४२ ॥

कुलिशेनाहतस्याशु बहु सुस्राव शोणितम् ॥

समुत्तस्थुस्ततो योधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४३ ॥

यावन्तः पतितास्तस्य शरीराद्रक्तबिन्दवः ॥

तावन्तः पुरुषा जातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥ ४४ ॥

ते चापि युयुधुस्तत्र पुरुषा रक्तसम्भवाः ॥
समं मातृभिरत्युग्रशस्त्रपातातिभीषणम् ॥ ४५ ॥

पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यद्य ॥
ववाह रक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ॥ ४६ ॥

वैषावी समरे यैनं चक्रेणामिषधान ह ॥
गद्यया ताडयामास औन्द्री तमसुरेश्वरम् ॥ ४७ ॥

वैषावीचक्रमिन्नस्य रुधिरस्रावसम्भवैः ॥
सहस्रशो जगद्व्याप्तं तत्रमाणैर्महासुरैः ॥ ४८ ॥

शक्त्या जघान कौमारी वाराही च तथासिना ॥
माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासुरम् ॥ ४९ ॥

स चापि गद्यया दैत्यः सर्वा अवाहनत् पृथक् ॥
मातृः कोपसमाविष्टो रक्तबीजो महासुरः ॥ ५० ॥

तस्याहतस्य बहुधा शक्तिशूलादिभिर्भुवि ॥
पपात यो वै रक्तौघस्तेनासञ्छतशोऽसुराः ॥ ५१ ॥

तैश्चासुरासृक्सम्भूतैरसुरैः सकलं जगत् ॥
व्याप्तमासीत्ततो देवा भयमाजग्मुस्तमम् ॥ ५२ ॥

तान् विषाणान् सुरान् दृष्ट्वा चण्डिका प्राहसत्वम् ॥
उवाच कालीं चामुण्डे विस्तीर्णं वदनं कुरु ॥ ५३ ॥

मथस्त्रपातसम्भूतान् रक्तबिन्दून् महासुरान् ॥
रक्तबिन्दोः प्रतीच्छ त्वं वक्त्रेणानेन वेगिना ॥ ५४ ॥

भक्षयन्ती चर रणे तद्दुत्पन्नान्महासुरान् ॥
अवमेष क्षयं दैत्यः क्षेणरक्तो गमिष्यति ॥ ५५ ॥

भक्ष्यमाणास्त्वया योग्रा न चोत्पत्स्यन्ति चापरे ॥
धृत्युक्त्वा तां ततो देवी शूलेनाभिजघान तम् ॥ ५६ ॥

मुभेन काली जगृहे रक्तबीजस्य शोणितम् ॥
ततोऽसावाजघानाथ गद्यया तत्र चण्डिकाम् ॥ ५७ ॥

न चास्या वेदनां चक्रे गद्यपातोऽट्टिकामपि ॥
तस्याहतस्य देहात्तु बहु सुस्राव शोणितम् ॥ ५८ ॥

यतस्ततस्तद्वक्त्रेण चामुण्डा सम्प्रतीच्छति ॥
मुभे समुद्रता येऽस्या रक्तपातान्महासुराः ॥ ५९ ॥

तांश्चभाद्यथ चामुण्डा पपौ तस्य च शोणितम् ॥
देवी शूलेन वज्रेण भाणौरसिम्भिरृष्टिभिः ॥ ६० ॥

जघान रक्तबीजं तं चामुण्डापीतशोणितम् ॥

स पपात महीपृष्ठे शस्त्रसङ्घसमाहतः ॥ ५१ ॥

नीरक्तश्च महीपाल रक्तबीजे महासुरः ॥
ततस्ते हर्षमतुलमवापुस्त्रिदशा नृप ॥ ५२ ॥

तेषां मातृगणो जातो नर्तासृष्टमदोद्धतः ॥ ५३ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

रक्तबीजवधो नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ नवमोऽध्यायः ॥

ॐ राज्ञेवाय ॥ १ ॥

विचित्रमिदमाभ्यातं भगवन् भवता मम ॥
देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥ २ ॥

भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते ॥
यकार शुम्भो यत्कर्म निशुम्भश्चातिकोपनः ॥ ३ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ४ ॥

यकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते ॥
शुम्भासुरो निशुम्भश्च हतेष्वन्येषु याहवे ॥ ५ ॥

हन्यमानं महासैन्यं विलोक्यामर्षमुद्धहन् ॥
अभ्यधावन्निशुम्भोऽथ मुष्ययासुरसेनया ॥ ५ ॥

तस्याग्रतस्तथा पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥
संघष्टौष्ठपुटाः क्रुद्धा हन्तुं देवीमुपाययुः ॥ ७ ॥

आजगाम महावीर्यः शुम्भोऽपि स्वभलैर्वृतः ॥
निहन्तुं यष्टिडकां क्रोपात्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ८ ॥

ततो युद्धमतीवासीद्देव्या शुम्भनिशुम्भयोः ॥
शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥ ९ ॥

यिच्छेद्यस्ताञ्छरास्ताभ्यां यष्टिडका स्वशरोत्करैः ॥
ताऽयामास याङ्गेषु शस्त्रौघैरसुरेश्वरैः ॥ १० ॥

निशुम्भो निशितं भङ्गं यर्म याद्यय सुप्रभम् ॥
अताऽयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमम् ॥ ११ ॥

ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेषासिमुत्तमम् ॥
निशुम्भस्याशु यिच्छेद्यर्म चाप्यष्टयन्द्रकम् ॥ १२ ॥

छिन्ने यर्मणि भङ्गे य शक्तिं यिक्षेप सोऽसुरः ॥
तामप्यस्य द्विधा यक्ते यक्तेषाम्बिमुजागताम् ॥ १३ ॥

क्रोपाध्मातो निशुम्भोऽथ शूलं जग्राह दानवः ॥

आयातं मुष्टिपातेन देवी तस्याप्यसूर्णयत् ॥ १४ ॥

आविध्याथ गद्यं सोऽपि चिक्षेप चण्डिकां प्रति ॥
सापि देव्यास् त्रिशूलेन त्रिज्जा भस्मत्वमागता ॥ १५ ॥

ततः परशुहस्तं तमायान्तं दैत्यपुङ्गवम् ॥
आहत्य देवी आशौघैरपातयत भूतले ॥ १६ ॥

तस्मिन्निपतिते भूमौ निशुम्भे भीमविक्रमे ॥
भ्रातर्यतीव संकुद्धः प्रययौ हन्तुमम्बिकाम् ॥ १७ ॥

स रथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः ॥
भुवैरष्टामिरतुलैर्व्याप्याशेषं भूमौ नभः ॥ १८ ॥

तमायान्तं समालोक्य देवी शङ्खमवाहयत् ॥
न्याशब्दं चापि धनुषश्चकारातीव दुःसहम् ॥ १९ ॥

पूरयामास ककुभो निजघण्टास्वनेन च ॥
समस्तदैत्यसैन्यानां तेजोवधविधायिना ॥ २० ॥

ततः सिंहे महानादैस्त्याजितेभमहामदैः ॥
पूरयामास गगनं गां तथैव द्दिशो दश ॥ २१ ॥

ततः काली समुत्पत्य गगनं क्षामताऽयत् ॥
कराभ्यां तन्निनादेन प्राकस्वनास्ते तिरोहिताः ॥ २२ ॥

अट्टाट्टहासमशिवं शिवद्वृती चकार ह ॥
वैः शब्दैरसुरास्त्रेसुः शुभम्ः कोपं परं ययौ ॥ २३ ॥

दुरात्मंस्तिष्ठ तिष्ठेति व्याजहारम्बिका यद्वा ॥
तद्वा जयेत्यभिहितं देवैराकाशसंस्थितैः ॥ २४ ॥

शुभेनागत्य या शक्तिर्मुक्ता ज्वालातिभीषणा ॥
आयान्ती वह्निकूटाभा सा निरस्ता महोल्कया ॥ २५ ॥

सिंहनादेन शुभस्य व्याप्तं लोकत्रयान्तरम् ॥
निर्घातनिःस्वनो घोरो जितवानवनीपते ॥ २६ ॥

शुभमुक्ताञ्छरान्देवी शुभस्तत्प्रहिताञ्छरान् ॥
यिच्छेद् स्वशरैरुग्रैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २७ ॥

ततः सा चण्डिका क्रुद्धा शूलेनाभिजघान तम् ॥
स तद्भिहतो भूमौ मूर्च्छितो निपपात ह ॥ २८ ॥

ततो निशुभम्ः सम्प्राप्य चेतनामातकार्मुकः ॥
आजघान शरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥ २९ ॥

पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं हनुवैश्वरः ॥
चक्रायुधेन द्विजशृङ्गायामास चण्डिकाम् ॥ ३० ॥

ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गातिनाशिनी ॥

चिच्छेद देवी चक्राणि स्वशरैः सायकंश्च तान् ॥ ३१ ॥

ततो निशुम्भो वेगेन गदामाद्य चण्डिकां ॥
अभ्यधावत वै हन्तुं दैत्यसैन्यसमावृतः ॥ ३२ ॥

तस्यापतत अेवाशु गदं चिच्छेद चण्डिका ॥
भङ्गेन शितधारेण स च शूलं समादधे ॥ ३३ ॥

शूलहस्तं समायान्तं निशुम्भममरार्दनम् ॥
हृदि विव्याध शूलेन वेगाविद्धेन चण्डिका ॥ ३४ ॥

भिन्नस्य तस्य शूलेन हृदयाग्निःसृतोऽपरः ॥
महाबलो महावीर्यस्तिष्ठेति पुरुषो वदन् ॥ ३५ ॥

तस्य निष्कामतो देवी प्रहस्य स्वनवत्ततः ॥
शिरश्चिच्छेद भङ्गेन ततोऽसावपतद्भुवि ॥ ३६ ॥

ततः सिंहश्चाधोऽग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥
असुरांस्तांस्तथा काली शिवदूती तथापरान् ॥ ३७ ॥

कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्महासुराः ॥
ब्रह्माणीमन्त्रपूतेन तोयेनान्ये निराकृताः ॥ ३८ ॥

माहेश्वरीत्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथापरे ॥
वाराहीतुण्डघातेन केचिन्मूर्खीकृता भुवि ॥ ३९ ॥

भारुडं भारुडं य यङ्गेष वैषुगव्या दानवाः कृताः ॥
वज्रेण चैन्द्रीहस्ताग्रविमुक्तेन तथापरे ॥ ४० ॥

केचिद्विनेशुरसुराः केचिन्नष्टा महाहवात् ॥
भक्षिताश्चापरे कालीशिवदूतीमृगाधिपैः ॥ ४१ ॥

॥ स्वस्तित श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिङ्के मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

निशुम्भवधो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ दशमोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

निशुम्भं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसम्मितम् ॥
हन्यमानं बलं चैव शुम्भः क्रुद्धोऽब्रवीद्धयः ॥ २ ॥

बलावलेपदुष्टे त्वं मा दुर्गे गर्वमावह ॥
अन्यासां बलमाश्रित्य युद्धयसे यातिमानिनी ॥ ३ ॥

देव्युवाच ॥ ४ ॥

अकैवाहं जगत्यत्र द्वितीया डा ममापरा ॥
पश्यैता दुष्ट मय्येव विशन्त्यो मद्विभूतयः ॥ ५ ॥

ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणीप्रमुखा लयम् ॥
तस्या देव्यास्तनौ षग्मुरेकैवासीतदम्बिका ॥ ५ ॥

देव्युवाच ॥ ७ ॥

अहं विभूत्या बहुभिरिह उपैर्यद्वास्थिता ॥
तत्संहतं मयैकैव तिष्ठाम्यात्रै स्थिरो भव ॥ ८ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ९ ॥

ततः प्रवृते युद्धं देव्याः शुभस्य चोत्तमयोः ॥
पश्यतां सर्वदेवानामसुराणां च द्वारुणम् ॥ १० ॥

शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा चास्त्रैः सुद्वारुणैः ॥
तयोर्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोकभयङ्करम् ॥ ११ ॥

दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुचे यान्यथाम्बिका ॥
अभञ्च तानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ १२ ॥

मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी ॥
अभञ्च लीलयैवोग्रहुङ्गरोऽर्यारणादिभिः ॥ १३ ॥

ततः शरशतैर्देवीमाच्छाद्यत सोऽसुरः ॥
सापि तत्कुपिता देवी धनुश्चिच्छेद येषुभिः ॥ १४ ॥

छिन्ने धनुषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथाद्धे ॥
चिच्छेद देवी चक्रेण तामप्यस्य करे स्थिताम् ॥ १५ ॥

ततः ऋगमुपाद्य शतयन्द्रं च त्मानुमत् ॥
अभ्यधा वत तां देवीं दैत्यानामधिपेश्वरः ॥ १६ ॥

तस्यापतत अेवाशु ऋगं चिच्छेद चण्डिका ॥
धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्म चार्ककरामलम् ॥
अश्र्वांश्च पातयामास रथं सारथिना सह ॥ १७ ॥

हताश्वः स तद्वा दैत्यश्छिन्नधन्वा विसारथिः ॥
वग्राह मुद्गरं धोरमम्बिका निधनोद्यतः ॥ १८ ॥

चिच्छेदपततस्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः ॥
तथापि सोऽभ्यधावत्तां मुष्टिमुधम्य वेगवान् ॥ १९ ॥

स मुष्टिं पातयामास हृद्ये दैत्यपुङ्गवः ॥
दिव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्यताडयत् ॥ २० ॥

तलप्रहारमिहतो निपपात महीतले ॥
स दैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ २१ ॥

उत्पत्य च प्रगृह्योर्ध्वैर्देवीं गगनमास्थितः ॥
तत्रापि सा निराधारा युयुधे तेन चण्डिका ॥ २२ ॥

नियुद्धं भे तद्य दैत्यश्चण्डिका य परस्परम् ॥
यक्तुः प्रथमं सिद्धमुनिविस्मयकारकम् ॥ २३ ॥

ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनाम्बिका सह ॥
उत्पाठ्य भ्रामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥ २४ ॥

स क्षिप्तो धरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥
अभ्यधावत द्रुष्टात्मा चण्डिकानिधनेच्छया ॥ २५ ॥

तमायान्तं ततो देवी सर्वदैत्यजनेश्वरम् ॥
जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥ २६ ॥

स गतासुः पपातोर्व्या देवी शूलाग्रविक्षतः ॥
चालयन् सकलां पृथ्वीं साब्धिद्वीपां सपर्वताम् ॥ २७ ॥

ततः प्रसन्नमण्डिलं हते तस्मिन् दुरात्मनि ॥
जगत्स्वास्थ्यमतीवाप निर्मलं चाभवन्नभः ॥ २८ ॥

उत्पातमेघाः सोल्का ये प्रागासंस्ते शमं ययुः ॥
सरितो मार्गवाहिन्यस्तथासंस्तत्र पातिते ॥ २९ ॥

ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः ॥
अभूवुर्निहते तस्मिन् गन्धर्वा ललितं जगुः ॥ ३० ॥

अवाह्यंस्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥

ववुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्विवाकरः ॥ ३१ ॥

वभवलुश्चाग्रयः शान्ताः शान्ता द्विजनितास्वनाः ॥ ३२ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे

देवीमाहात्म्ये शुभभवधो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ अष्टादशोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

देव्या हते तत्र महासुरेन्द्रे

सेन्द्राः सुरा वह्निपुरोगमास्ताम् ॥

कात्यायनीं तुष्टुवुरिष्टलाभाद्

विकाशिवक्त्राब्जविकाशिताशाः ॥ २ ॥

देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद

प्रसीद मातर्जगतोऽभिलस्य ॥

प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं

त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥ ३ ॥

आधारभूता जगतस्त्वमेका

महीस्वर्षेण यतः स्थितासि ॥

अपां स्वर्षस्थितया त्वयैत-

दध्यायते कृत्स्नमलऽध्यवीर्ये ॥ ४ ॥

त्वं वैष्णवीशक्तिरनन्तवीर्या
विश्वस्य बीजं परमासि माया ॥
सम्मोहितं देवि समस्तमेतत्
त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥ ५ ॥

विद्याः समस्तास्तव देवि भेदाः
स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ॥
त्वयैक्या पूरितमम्भयैतत्
का ते स्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ६ ॥

सर्वभूता यद्वा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥
त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परमोक्तयः ॥ ७ ॥

सर्वस्य बुद्धिज्ञेया ज्ञानस्य हृदि संस्थिते ॥
स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥

कलाकाष्ठादिज्ञेया परिणामप्रदायिनि ॥
विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ॥
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ॥

गुणश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥

सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १२ ॥

हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणीशपधारिणि ॥

कौशाम्भःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥

त्रिशूलचन्द्राढिधरे महावृषभवाहिनि ॥

माहेश्वरीस्वरोपेण नारायणि नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥

मयूरकुङ्कुटवृते महाशक्तिधरेऽनघे ॥

कौमारीशपसंस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥

शङ्खचक्रगद्गशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥

प्रसीद वैष्णवीशे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १६ ॥

गृहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरे ॥

वराहशपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥

नृसिंहशेणोश्रेण हन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे ॥

त्रैलोक्यत्राणसहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

किरीटिनि महावज्रे सहस्रनयनोऽम्बुजे ॥

वृत्रप्राणहरे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥

शिवदूतीस्वऋषेण हतदैत्यमहाबले ॥
घोरऋषे महारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २० ॥

दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे ॥
यामुण्डे मुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥

लक्ष्मि लङ्गे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टि स्वधे ध्रुवे ॥
महारत्रि महामाये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २२ ॥

मेधे सरस्वति वरे भूति आभ्रवि तामसि ॥
नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तुते ॥ २३ ॥

सर्वस्वऋषे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते ॥
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ २४ ॥

अतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितम् ॥
पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ॥ २५ ॥

ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम् ॥
त्रिशूलं पातु नो भीतेर्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥ २६ ॥

हिनस्ति दैत्यतेजसि स्वनेनापूर्य या जगत् ॥
सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ॥ २७ ॥

असुरासृग्वसापकृयर्थितस्ते करोज्ज्वलः ॥

शुभाय भङ्गो भवतु यद्विडे त्वां नता वयम् ॥ २८ ॥

रोगानशेषानपहंसि तुष्टा
रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ॥
त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां
त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ २९ ॥

अतत्कृतं यत्कदनं त्वयाद्य
धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् ॥
इपरनेकैर्बहुधात्ममूर्तिं
कृत्वाम्बिके तत्प्रकरोति कान्या ॥ ३० ॥

विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपे-
ष्व्याद्येषु वाक्येषु च का त्वदन्या ॥
ममत्वगर्तेऽतिमहान्धकारे
विभ्रामयत्येतद्वतीव विश्वम् ॥ ३१ ॥

रक्षांसि यत्रोग्रविषाश्च नागा
यत्रारयो दस्युबलानि यत्र ॥
द्वानलो यत्र तथाब्धिमध्ये
तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३२ ॥

विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं
विश्वात्मिका धारयसीह विश्वम् ॥
विश्वेशवन्धा भवती भवन्ति

विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिभ्रमाः ॥ ३३ ॥

देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीते-

नित्यं यथासुरवधाद्धुनैव सद्यः ॥

पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु

उत्पातपाकजनितांश्च मलोपसर्गान् ॥ ३४ ॥

प्रज्ञातानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि ॥

त्रैलोक्यवासिनामीज्ये लोकानां वरदा भव ॥ ३५ ॥

देव्युवाच ॥ ३६ ॥

वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छथ ॥

तं वृक्षध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारकम् ॥ ३७ ॥

देवा उच्युः ॥ ३८ ॥

सर्वाभाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याभिलेश्वरि ॥

अवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥ ३९ ॥

देव्युवाच ॥ ४० ॥

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे ॥

शुभो निशुभश्चैवान्यावुत्पत्स्येते महासुरौ ॥ ४१ ॥

नन्दगोपगृहे जाता यशोद्वर्गसम्भवा ॥
ततस्तौ नाशयिष्यामि विन्ध्याचलनिवासिनी ॥ ४२ ॥

पुनरप्यतिरौद्रेण इषेण पृथिवीतले ॥
अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रथितांश्च दानवान् ॥ ४३ ॥

भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रथितान् महासुरान् ॥
रक्ता दन्ता भविष्यन्ति द्वाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४४ ॥

ततो मां देवताः स्वर्गे मर्त्यलोके च मानवाः ॥
स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिकां ॥ ४५ ॥

भूयश्च शतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनम्भसि ॥
मुनिभिः संस्मृता भूमौ सम्भविष्याम्ययोनिषु ॥ ४६ ॥

ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्याम्यहं मुनीन् ॥
कीर्तयिष्यन्ति मनुजः शताक्षीमिति मां ततः ॥ ४७ ॥

ततोऽहमभिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः ॥
भरिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टेः प्राणधारकैः ॥ ४८ ॥

शाकम्भरीति विभ्यातिं तद्य यास्याम्यहं भुवि ॥
तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाभ्यं महासुरम् ॥ ४९ ॥

दुर्गादेवीति विभ्यातं तन्मे नाम भविष्यति ॥

पुनश्चाहं यद्यत्नीमं इपं कृत्वा हिमायले ॥५०॥

रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ॥
तद्यत्तं मां मुनयः सर्वे स्तोष्यन्त्यानमूर्तयः ॥५१॥

भीमादेवीति विभ्यातं तन्मे नाम भविष्यति ॥
यद्यत्तं राणाभ्यस्त्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ॥५२॥

तद्यत्तं भ्रामरं इपं कृत्वासंभ्येयषट्पदम् ॥
त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरम् ॥५३॥

भ्रामरीति यत्तं मां लोकास्तद्यत्तं स्तोष्यन्ति सर्वतः ॥
धत्तं यद्यत्तं बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥५४॥

तद्यत्तं तद्यत्तं वतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥५५॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

नारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ द्वादशोऽध्यायः ॥

ॐ देव्युवाच ॥ १ ॥

अभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ॥

तस्याहं सकलां बाधां शमयिष्याम्यसंशयम् ॥ २ ॥

मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनम् ॥
कीर्तयिष्यन्ति ये तद्बद्धं शुम्भनिशुम्भयोः ॥ ३ ॥

अष्टम्यां च यतुर्दश्यां नवम्यां चैक्येतसः ॥
श्रोष्यन्ति चैव ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥

न तेषां दुष्कृतं किञ्चिदुष्कृतोत्था न चापदः ॥
भविष्यति न दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनम् ॥ ५ ॥

शत्रुभ्यो न भयं तस्य दस्युतो वा न राजतः ॥
न शस्त्रानलतोयौघात् कदाचित् सम्भविष्यति ॥ ६ ॥

तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः ॥
श्रोतव्यं च सद्य भक्त्या परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ७ ॥

उपसर्गानशेषास्तु महामारीसमुद्भवान् ॥
तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥ ८ ॥

यत्रैतत्पठ्यते सम्यङ्गिनत्यमायतने मम ॥
सद्य न तद्धिमोक्ष्यामि सांनिध्यं तत्र मे स्थितम् ॥ ९ ॥

भलिप्रदाने पूजयामग्निकार्यं महोत्सवे ॥
सर्वं ममैतन्माहात्म्यम् उच्यार्थं श्राव्यमेव च ॥ १० ॥

जानताजानता वापि बलिपूजं यथा कृताम् ॥
प्रतीक्षिष्याम्यहं प्रीत्या वहिषोमं तथाकृतम् ॥ ११ ॥

शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकी ॥
तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ १२ ॥

सर्वाभाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसमन्वितः ॥
मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥ १३ ॥

श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शुभाः ॥
पराक्रमं च युद्धेषु जयते निर्भयः पुमान् ॥ १४ ॥

रिपवः संक्षयं यान्ति कल्याणं चोपपद्यते ॥
नन्दते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम शृण्वताम् ॥ १५ ॥

शान्तिर्कर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥
ग्रहपीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृण्वयान्मम ॥ १६ ॥

उपसर्गाः शमं यान्ति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥
दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥ १७ ॥

बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकम् ॥
संघातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ १८ ॥

दुर्वृतानामशेषाणां बलहानिकरं परम् ॥

रक्षोभूतपिशाचानां पठनादेव नाशनम् ॥ १८ ॥

सर्वममैतन्माहात्म्यं मम सन्निधिकारकम् ॥
पशुपुष्पार्घ्यधूपैश्च गन्धदीपैस्तथोत्तमैः ॥ २० ॥

विप्राणां भोजनैर्होमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशम् ॥
अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण वा ॥ २१ ॥

प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन् सकृद्यश्चिते श्रुते ॥
श्रुतं हरति पापानि तथारोग्यं प्रयच्छति ॥ २२ ॥

रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ॥
युद्धेषु चरितं यन्मे दृष्टद्वैत्यनिर्भक्षणम् ॥ २३ ॥

तस्मिञ्छ्रुते वैरिभूतं भयं पुंसां न जायते ॥
युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः ॥ २४ ॥

ब्रह्मणा च कृतास्तास्तु प्रयच्छन्तु शुभां मतिम् ॥
अरण्ये प्रान्तरे वापि द्वावाग्निपरिवारितः ॥ २५ ॥

दस्युभिर्वा वृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः ॥
सिंहव्याघ्रानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः ॥ २६ ॥

राज्ञा कुद्धेन याज्ञप्तो वध्यो बन्धगतोऽपि वा ॥
आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे ॥ २७ ॥

पतत्सु चापि शस्त्रेषु संग्रामे भृशदरुणे ॥
सर्वाभाधासु घोरसु वेदनाभ्यर्दितोऽपि वा ॥ २८ ॥

स्मरन् ममैतच्चरितं नरो मुच्येत सङ्कटात् ॥
मम प्रभावात्सिंहाद्या दस्यवो वैरिणस्तथा ॥ २९ ॥

दूरादेव पलायन्ते स्मरतश्चरितं मम ॥ ३० ॥

ऋषिरुवाच ॥ ३१ ॥

धृत्युक्त्वा सा भगवती चण्डिका चण्डविक्त्रमा ॥ ३२ ॥

पश्यतां सर्वदेवानां तत्रैवान्तरधीयत ॥
तेऽपि देवा निरातङ्काः स्वाधिकारान्यथा पुरा ॥ ३३ ॥

यज्ञभागभुजः सर्वे चक्रुर्विनिहतास्यः ॥
दैत्याश्च देव्या निहते शुम्भे देवरिपौ युधि ॥ ३४ ॥

जगद्धिध्वंसके तस्मिन् महोग्रेऽतुलविक्त्रे ॥
निशुम्भे च महावीर्ये शेषाः पातालमाययुः ॥ ३५ ॥

अ एवं भगवती देवी सा नित्यापि पुनः पुनः ॥
सम्भूय कुरुते भूप जगतः परिपालनम् ॥ ३६ ॥

तथैतन्मोक्षते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते ॥

सा याचिता च विज्ञानं तुष्टा ऋद्धिं प्रयच्छति ॥ ३७ ॥

व्याप्तं तथैतत्सकलं ब्रह्माण्डं मनुजेश्वर ॥
महादेव्या महाकाली महामारीस्वरूपया ॥ ३८ ॥

सैव काले महामारी सैव सृष्टिर्भवत्यत्र ॥
स्थितिं करोति भूतानां सैव काले सनातनी ॥ ३९ ॥

भवकाले नृणां सैव लक्ष्मीर्वृद्धिप्रद गृहे ॥
सैवाभावे तथालक्ष्मीर्विनाशायोपपद्यते ॥ ४० ॥

स्तुता सम्पूजिता पुष्पैर्गन्धधूपाद्धिभिस्तथा ॥
द्धति वित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मं गतिं शुभाम् ॥ ४१ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

भगवती वाक्यं द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

॥ त्रयोदशोऽध्यायः ॥

ॐ ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

अतत्ते कथितं भूप देवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
अवंप्रभावा सा देवी यथेदं धार्यते जगत् ॥ २ ॥

विद्या तथैव क्रियते भगवद्विषयमायया ॥
तथा त्वमेष वैश्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ ३ ॥

मोह्यन्ते मोहिताश्चैव मोहमेष्यन्ति चापरे ॥
तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥ ४ ॥

आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गद्व ॥ ५ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ ६ ॥

धृति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ॥ ७ ॥

प्रणिपत्य महाभागं तमृषिं संशितव्रतम् ॥
निर्विण्णोऽतिममत्वेन राज्यापहरणेन च ॥ ८ ॥

जगाम सद्यस्तपसे स च वैश्यो महामुने ॥
संदर्शनार्थमम्बाया नदीपुलिनमास्थितः ॥ ९ ॥

स च वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥
तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ १० ॥

अर्हणां यत्कतुस्तस्याः पुष्पधूपाग्निर्षणैः ॥
निराहारौ यतात्मानौ तन्मनस्कौ समाहितौ ॥ ११ ॥

ददतुस्तौ अलिं चैव निजगात्रासृगुक्षितम् ॥

अवं समाराधयतोस्त्रिभिर्वर्षैर्यतात्मनोः ॥ १२ ॥

परितुष्टा षगद्धात्री प्रत्यक्षं प्राह यष्टिका ॥ १३ ॥

द्वेषुवाच ॥ १४ ॥

यत्प्रार्थ्यते त्वया भूप त्वया च कुलनन्दन ॥
मत्तस्तत्प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा द्दामिते ॥ १५ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ १६ ॥

ततो वद्रे नृपो राज्ञ्यमविभ्रंश्यन्यजन्मनि ॥
अत्रैव य निजं राज्ञ्यं हतशत्रुभलं भलात् ॥ १७ ॥

सोऽपि वैश्यस्ततो ज्ञानं वद्रे निर्विषणमानसः ॥
ममेत्यहमिति प्राज्ञः सङ्गविद्युतिकारकम् ॥ १८ ॥

द्वेषुवाच ॥ १९ ॥

स्वल्पैरहोभिर्नृपते स्वं राज्ञ्यं प्राप्स्यते भवान् ॥ २० ॥

हत्वा रिपूनस्मलितं तव तत्र भविष्यति ॥ २१ ॥

मृतश्च भूयः सम्प्राप्य जन्म देवाद्धिवस्वतः ॥ २२ ॥

सावर्णिङो मनुर्नाम भवान्भुवि भविष्यति ॥ २३ ॥

वैश्यवर्ष त्वया यश्च वरोऽस्मत्तोऽभिवाञ्छितः ॥ २४ ॥

तं प्रयच्छामि संसिद्ध्यै तव ज्ञानं भविष्यति ॥ २५ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ २६ ॥

धृतिं दत्त्वा तयोर्देवी यथाभिलषितं वरम् ॥

अभूवान्तर्हिता सद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥ २७ ॥

अवं देव्या वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥

सूर्याङ्गन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ २८ ॥

धृतिं दत्त्वा तयोर्देवी यथाभिलषितं वरम् ॥

अभूवान्तर्हिता सद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥

अवं देव्या वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥

सूर्याङ्गन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ क्लीं ॐ ॥

॥ स्वस्ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिङे मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये

सुरथवैश्ययोर्वरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ श्रीसप्तशतीदेवीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

॥ ॐ तत् सत् ॐ ॥

॥ अथ अपराधक्षमापणस्तोत्रम् ॥

ॐ अपराधशतं कृत्वा जगदम्भेति चोच्यरेत् ॥

यां गतिं समवाप्नोति न तां ब्रह्माद्यः सुराः ॥ १ ॥

सापराधोऽस्मि शरणं प्राप्तस्त्वां जगदम्भिके ॥

धृष्टनीमनुकम्प्योऽहं यथेच्छसि तथा कुरु ॥ २ ॥

अज्ञानाद्विस्मृतेर्भ्रान्त्या यन्बूनमधिकं कृतम् ॥

तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥ ३ ॥

कामेश्वरि जगन्मातः सख्यिदानन्दविग्रहे ॥

गृहाणार्थामिमां प्रीत्या प्रसीद परमेश्वरि ॥ ४ ॥

सर्वत्रयमयी देवी सर्वं देवीमयं जगत् ॥

अतोऽहं विश्वत्रयां त्वां नमामि परमेश्वरीम् ॥ ५ ॥

यद्वक्षरं परिभ्रष्टं मात्राहीनञ्च यद्भवेत् ॥

पूर्णा भवतु तत् सर्वं त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ॥ ६ ॥

यदत्र पाठे जगदम्भिके मया

विसर्गाभिन्दक्षरहीनमीरितम् ॥

तदस्तु सम्पूर्णतमं प्रसादतः

सङ्कल्पसिद्धिश्च सदैव जायताम् ॥ ७ ॥

यन्मात्राभिन्दुभिन्दुद्वितयपदपदद्वन्द्ववर्णादिहीनं

भक्त्याभक्त्यानुपूर्वं प्रसभकृतिवशात् व्यक्तमव्यक्तमम्भ ॥
मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं साम्प्रतं ते स्तवेऽस्मिन्
तत् सर्वं साङ्गमास्तां भगवति वरुदे त्वत्प्रसादात् प्रसीद ॥ ८ ॥

प्रसीद भगवत्यम्भ प्रसीद भक्तवत्सले ॥
प्रसादं कुरु मे देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥

॥ इति अपराधक्षमापणस्तोत्रं समाप्तम् ॥

॥ अथ देवीसूक्तम् ॥

ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यह-
मादित्यैरुत विश्वेदेवैः ॥
अहं मित्रावरुणोभा भिभर्म्यह-
मिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

अहं सोममाहनसं भिभर्म्यहं
त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ॥
अहं दधामि द्रविणं हविष्मते
सुप्राव्ये यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥

अहं राष्ट्री सङ्गमनी वसूनां
चिङ्कितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् ॥
तां भा देवा व्यदधुः पुरुत्रा
भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३ ॥

मया सो अन्नमति यो विपश्यति
यः प्राणिति य ईं शृणोत्युक्तम् ॥
अमन्तवो मां त उपक्षियन्ति
श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं ते वदामि ॥ ४ ॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि षुष्टं
देवेभिरुत मानुषेभिः ॥
यं कामये तं तमुग्रं कृणोमि
तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि
ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ ॥
अहं जनाय समदं कृणोम्यहं
धावापृथिवी आ विवेश ॥ ६ ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्
मम योनिरश्वन्तः समुद्रे ॥
ततो वि तिष्ठे भुवनानु विश्वो-
तामूं धां वर्ष्णोप स्पृशामि ॥ ७ ॥

अहमेव वात ईव प्र वाभ्या-
रत्नमाणा भुवनानि विश्वा ॥
परो द्विवा पर अना पृथिव्यै-
तावती महिना सं अभूव ॥ ८ ॥

॥ इति ऋग्वेदेत्तं देवीसूक्तं समाप्तम् ॥

॥ ॐ तत् सत् ॐ ॥

Encoded by Smt. K. Shankaran and

reencoded by Kirk Wortman kirkwort@hotmail.com

Proofread by Sunder Hattangadi sunderh@hotmail.com

and Kirk Wortman kirkwort@hotmail.com

% A note from Kirk Wortman

% This text should be 100% accurate now. I proofread it 3 times.

% And one of those proofreads used a method which, although time-consuming, is

% almost infallible: I actually encoded all 700 shlokas myself and then used

% a comparison function in MS-Excel to compare my ITRANS with the original

% ITRANS (after conforming the codes to each other, e.g. making all "A"s into

% "A"s), line by line. The only mistakes this method would miss were those

% which both the original encoder and myself made - an occurrence which is

% extremely unlikely.

%

% I will also be posting this to Dale's website as soon as I get the time to

% format it.

%

% Here were my sources for the 700 main shlokas that I proofread:

%

% 1) 2 recordings of Vedic Pandits chanting the entire Devi Mahatmyam,

% recorded from the Maharishi Channel, one from October 1999 and the other

% from April 2002 (they always broadcast this during the fall and spring

% Navaratri, each day of the Navaratri) – there were 2 pandits chanting

% together on each tape

%

% 2) Shri Durga Saptashati, published by Gita Press, Gorakhpur

%

% 3) Devi Mahatmyam (Glory of the Divine Mother), Sri Ramakrishna Math,

% Madras, with English translation, first published 1953

%

%

% These sources were 99.9% identical with each other. Where there were

% differences, I resolved those differences in favor of the pandit recordings

% in most cases. In a few cases, I resolved them in favor of the Gita Press

% book. The pandit recordings were absolutely mistake-free, which is not

% surprising, since these pandits probably chant this text every day and since

% they probably chant it mostly from memory. So, it was clear to me that the

% recordings were the most authoritative source out of the 3 sources I used.

% And it was clear that the Gita Press book was more authoritative than the

% Ramakrishna Math book; the latter had many more typos and unclear print than

% the former.

%

% The original encoder obviously used the Ramakrishna Math book as his/her source.

% This was clear not only from the fact that there were no differences

% between his ITRANS and book, but also from the fact that a substantial

% number of his mistakes were due to typos and unclear print that existed in

% the book itself.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated ८७oday

<http://sanskritdocuments.org>

Devi Mahatmyam (Durga Saptashati) Lyrics in Gujarati PDF

% File name : durga700.itx

% Location : doc_devii

% Language : Sanskrit

% Subject : religious

% Transliterated by : K. Shankaran Kirk Wortman Dhruba Chakroborty Ahto Jarve

% Proofread by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com : Kirk Wortman (kirkwort at hotmail.com)

% Description-comments : 700 shlokas regarding devi durga

% Latest update : September 14, 2003, July 4, 2008

% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [December 15, 2015] at Stotram Website